

CZASOPISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ POKOJU WE WROCŁAWIU

ISSN 1427-7751 Nakład 1200 egz.

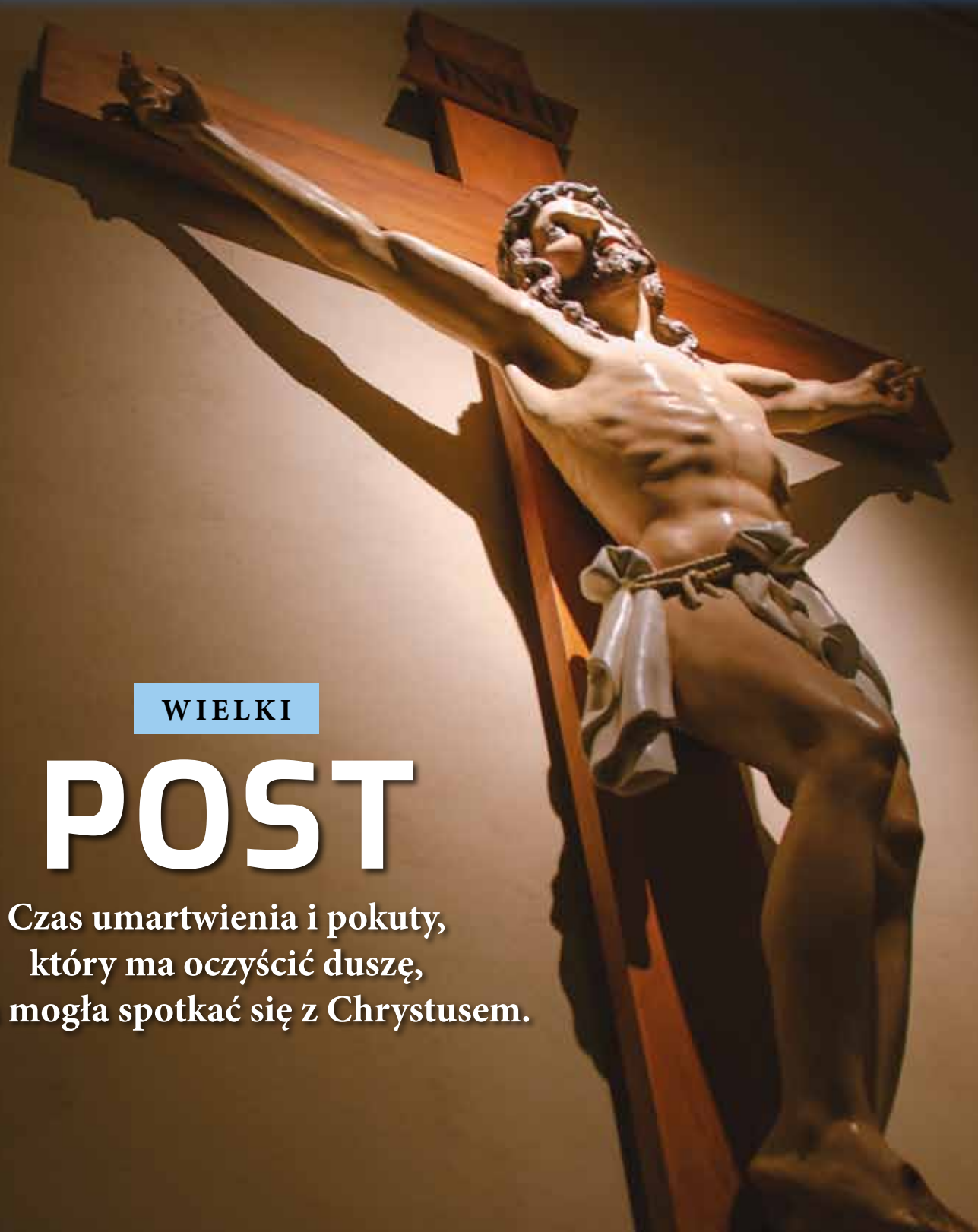

KRÓLOWA POKOJU

www.wroclaw.oblaci.pl

Dobrowolna
ofiara

2023/1 (224)

WIELKI

POST

Czas umartwienia i pokuty,
który ma oczyścić duszę,
by ta mogła spotkać się z Chrystusem.

POMOC OBLATOM W UKRAINIE

Dziękuję za pomoc

Te kilka dni w Polsce dodają otuchy i umacniają przekonanie o słuszności misyjnej działalności oblatów w Ukrainie. Potrzebujących jest wielu.

<< **Wrocław** – Zbiórka przed kościołem na pomoc oblatom w Ukrainie

cenią to Ukraińcy. Dziękuję Wam, moi Bracia i Siostry, za to świadectwo poświęcenia się i dobroci.

Dziękuję również bardzo serdecznie za ciepłe przyjęcie mnie w popowickiej parafii w niedzielę 29 stycznia. Głosiłem

Bóg z wielką radością i miłością spogląda na każdego, kto przez swoją dobroć i wielkoduszność staje się podobnym do Niego. Niech On Was błogosławi.

wtedy kazania, a po Mszy św. przy wyjściu z kościoła zbierane były ofiary na działalność Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej w Ukrainie, w tym bardzo trudnym czasie. Za udzielone przez Was wsparcie bardzo serdecznie każdemu dziękuję.

o. Arkadiusz Cichła OMI

Misjonarz
w Ukrainie

W książce C.S. Lewis'a „Listy starego diabła do młodego” autor opisuje metody działania złego ducha w formie bardzo przystępnej – korespondencji starszego doświadczonego kusiciela ze swoim młodszym bratankiem. W jednym z takich listów młody kusiciel pełen euforii donosi, że doprowadził do wybuchu wojny w Europie. Jednak doświadczony stryj gasi jego entuzjazm i zaleca mu być bardzo uważnym, gdyż w czasie wojny wielu ludzi może przejawiać tendencje do nawrócenia, do poświęcenia się dla innych i do czynienia dobra.

Polacy właśnie od pierwszych chwil jawnej napaści Rosji na Ukrainę rzucili się do pomocy i otworzyli swoje serca i domy przed uciekającymi przed wojną. Zauważył to cały świat i bardzo

<< **Ukraina** – O. Arkadiusz w pracy duszpasterskiej odwiedza katolików w ich domach

o. Błażej Mielcarek OMI

Parafia Najświętszej Maryi Panny
Królowej Pokoju we Wrocławiu

Wybór należy do Ciebie

Jak mgnienie oka minęły ostatnie miesiące. Uroczyste przeżyte święta Bożego Narodzenia, odwiedziły kolędowe, ferie... I już jesteśmy w następnym okresie liturgicznym przygotowującym nas do Świąt Wielkanocnych. Wielki Post ma nas gruntownie przygotować na spotkanie z Zmartwychwstałym Jezusem. Przez post i umartwienie, pokutę i jałmużnę mamy szansę na oczyszczenie z tego, co przyplątało się do nas ze świata.

Czas wyrzeczeń i dawania siebie

Wielu z nas stawia sobie wyzwania na czas Wielkiego Postu, w których postanawiamy naprawę siebie. Jedni na płaszczyźnie fizycznej inni w sferze duchowej. Warto pamiętać, że każde postne postanowienie ma człowieka zboleć. Trwała przemiana dokonuje się wtedy, gdy coś w nas umiera, a w to miejsce rodzi się coś nowego lepszego. Umiera we mnie przywiązanie do grzechów, a rodzi się nowy człowiek zjednoczony z Chrystusem.

Mądrość Kościoła

Na czas Wielkiego Postu Kościół podsuwa nam szczególne praktyki pobożności, które mają pomóc nam w dobrym przeżyciu tego czasu. W pierwszej kolejności opieramy się o słowa Jezusa, które słuchaliśmy w czasie środy popielcowej. Jezus wtedy wskazywał na post, modlitwę i jałmużnę. Warto zagłębić się w życie duchowe poprzez rozważanie piątkowej drogi krzyżowej, zatrzymać się przy niedzielnym nabożeństwie pasyjnym gorzkich żali lub wygospodarować czas na adorację Najświętszego Sakramentu.

Zachęcam bardzo do przygotowania się do świąt poprzez udział w rekolekcjach wielkopostnych, które poprowadzi o. Jarosław Kędzia OMI od 25 marca oraz poprzez spowiedź wielkanocną.

Twój wybór

Duchowość chrześcijańska ma wiele narzędzi do tego, by doprowadzić człowieka do spotkania z Jezusem, a w konsekwencji odnalezienia w Nim nadziei zmartwychwstania dla siebie. Można skorzystać... można przejść obok... Wybór należy do Ciebie.

Spis treści

str. 4 – **Wydarzenia z życia parafii**
– Anna Clancy

str. 6 – **Przewodnik po Wielkim Poście** – Remigiusz Bąk

str. 7 – **By nie stać się wilkiem**
– Majka Berkowska

str. 8 – **Czas wielkiej łaski**
– Tomasz Kapłon

str. 8 – **Plan rekolekcji wielkopostnych**

str. 10 – **Wiara jest siłą**
– Tomasz Kapłon

str. 12 – **Cierpienie ma sens**
– Teresa Krystyna Ciszewska

str. 13 – **Szczerzy, pracowity i kochający** – Magdalena Lewandowska

str. 15 – **Paź Królowej**

str. 19 – **Modlitwa wstawiennicza**
– Ewa Krzystyniak

str. 20 – **Ferie z Bogiem**
– o. Tomasz Szura OMI

str. 21 – **Formacja we wspólnocie Lew Judy** – Piotr Sztuba

str. 22 – **O mowo polska...**
– Sonia Krok

str. 24 – **Módlmy się w Nieustającym Różańcu** – Dominika Nowakowska

str. 25 – **Nowy przełożony Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej** – Redakcja

str. 26 – **Wybieramy Jezusa**
– Sylwia i Paweł Skórecy

str. 30 – **Galeria wydarzeń parafialnych** – Anna Zawłódzka, Piotr Janicki, Mateusz Pawlicki

Zdjęcie na okładce: Eduardo Luis Guffanti

ma moc

Ewangelia wg św. Jana – Rozmowa Jezusa z Samarytanką

Samarytanka rzekła do Jezusa: „Panie, daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać. Widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga”.

Odpowiedział jej Jezus: „Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów.

Nadchodzi jednak godzina, nawet już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli szuka Ojciec. Bóg jest duchem; trzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie”.

Rzekła do Niego kobieta: „Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko”.

Powiedział do niej Jezus: „Jestem nim Ja, który z tobą mówię” (Por. J 4, 15-26).

AUTOR ZDJEŃ: ANNA ZAWŁODZKA

Jasełka misyjne

2022.12.20 – Uczniowie szkół podstawowych SP3 i SP5 zaprosili parafian oraz swoich szkolnych kolegów na niezwykle wydarzenie: jasełka misyjne.

Tym razem młodzi aktorzy najpierw przedstawili widzom współczesną rodzinę wraz z jej nie zawsze łatwą co-

dziennością, po czym akcja przeniosła się do Betlejem i wydarzeń z życia Maryi i Józefa.

Dzięciątko Jezus odwiedziło też wielu gości ze wszystkich kontynentów, a każdy z nich przyniósł w darze coś charakterystycznego dla kraju, z którego pochodzi.

ARCH. ARKADIUSZ CICHLA OMI

Odwiedziny Ojca Arkadiusza z Ukrainy

2023.01.29 – Ojciec Arkadiusz Cichla OMI z Ukrainy odwiedził naszą parafię.

W wygłoszonej homilii opowiedział o sytuacji na Ukrainie jako naoczny świadek tamtejszych wydarzeń. Przypomnił nam, że dramatyczne wydarzenia i trudna sytuacja to wciąż codzienność, z którą muszą mierzyć się nasi sąsiedzi za wschodnią granicą.

Dzień Babci, Dzień Dziadka

2023.01.22 – Dzieci naszej parafii zaprosiły do Sali św. Eugeniusza Babcię i Dziadków.

Powodem była akademie przygotowana dla uczczenia ich święta. Babcię i Dziadkowie przeżyli chwile prawdziwego wzruszenia, oglądając z dumą występy swoich milusińskich. Dzieci swoją wdzięczność Babciom i Dziadkom wyraziły, ofiarując słodki upominek i własnoręcznie wykonane papierowe kwiaty.

AUTOR ZDJEŃ: BLAŻEJ MIELCAREK OMI

Bal studentów duszpasterstw akademickich

2023.02.18 – Karnawałowe ostatki świętowali w Sali św. Eugeniusza studenci z wrocławskich duszpasterstw akademickich.

Wydarzenie zebrało uczestników z wszystkich duszpasterstw akademickich. Zakończenie karnawału świętowało blisko 250 osób.

Spotkanie opłatkowe wspólnot parafialnych

2023.01.15 – Członkowie wspólnot parafialnych spotkali się w Sali św. Eugeniusza, by zgodnie ze staropolską tradycją podzielić się opłatkiem.

Był to czas wielu serdecznych słów. Można było złożyć sobie wzajemnie życzenia na rozpoczynający się rok i przy kawie i słodkościach spędzić miłe popołudnie w gronie przyjaciół i znajomych. Spotkanie uświetnił występ chóru z Maślic, który poprowadził wspólne kolędowanie.

Szopka bożonarodzeniowa

2023.01.06 – Rostrzygnięto konkurs na „Szopkę bożonarodzeniową”.

Komisja konkursowa pod przewodnictwem Ojca Proboszcza zmierzyła się z bardzo trudnym zadaniem. Ostatecznie za najpiękniejsze szopki uznano dzieła Zosi (z klasy II), Aleksandra (z klasy VII), Mikołaja (z klasy III), Franka (z klasy I) oraz Rodzeństwo z rodziny Głowala.

Koncert kolęd w wykonaniu chóru „Cantilena”

2023.01.28 – Wraz z Kameralnym Męskim Chórem „Cantilena” zakończyliśmy okres kolędowy.

W polskiej tradycji kolędy zajmują szczególne miejsce. Dzięki chórowi „Cantilena” jeszcze raz mogliśmy ze wzruszeniem wysłuchać naszych ulubionych pieśni.

ZDJEĆIE: PIOTR JANICKI

Spotkanie chorych

2023.02.11 – W dzień wspomnienia Najświętszej Maryi Panny z Lourdes szczególne zaproszenie zostało skierowane do seniorów oraz chorych z naszej parafii. Jak każdego roku frekwencja była wysoka.

Na Mszy św., której przewodniczył o. Jakub Wandzich, o godzinie 9.00

można było przyjąć sakrament namaszczenia chorych. Po Eucharystii wszyscy zaproszeni byli na spotkanie i poczęstunek przygotowane w Sali św. Eugeniusza przez wolontariuszy z parafialnej Caritas. Uczestnicy cieszyli się miłą, wesołą atmosferą podczas spotkania. Fotorelacja na końcu „Królowej Pokoju”.

Kolędy znane i nieznane

2023.01.29 – Grupa Spotkania z Kulturą Ojczyzną zaprosiła parafian i gości do Sali św. Eugeniusza na koncert „Kolędy znane i nieznane”.

Kończący się już okres Bożego Narodzenia mieliśmy okazję pożegnać przy dźwiękach ulubionych kolęd ale też odkryć bogactwo tych, które nie są tak popularne. (Fot. poniżej)

Odwiedziny duszpasterskie

2023.01.22 – Po dwuletniej przerwie wymuszonej epidemią koronawirusa Ojcowie odwiedzili parafian z wizytą duszpasterską w ich domach.

Kolęda, która odbyła się po wcześniejszym zaproszeniu, stała się okazją do wspólnej modlitwy, rozmowy i możliwości bliższego poznania się duszpasterzy z parafianami.

ZDJEĆIE: BLAZEJ MIELCAREK.OMI

SAKRAMENT CHRZTU ŚW.

Gabriela Janicka
Franciszek Ciszewski
Tymoteusz Hofka
Dominik Kucharski,
Agnieszka Aniszewska,
Jan Wiszniewski

ZMARLI

Władysław Górny, ur. 1956
Czesław Rybikowski, ur. 1934
Janina Franciszka Przydanek, ur. 1947
Jan Marian Marszałek, ur. 1939
Teresa Dąbrowska, ur. 1945
Anna Wanda Serbeńska, ur. 1949
Dorota Górowska, ur. 1971
Jan Gaj, ur. 1934
Ludwik Widera, ur. 1934
Jan Marian Jąkałski, ur. 1938
Marta Osetek, ur. 1928
Barbara Michalska, ur. 1947
Cecylia Owsiana, ur. 1933
Janusz Benedykt Tyszkiewicz, ur. 1934
Andrzej Sławomir Golec, ur. 1970
Adolf Dybaś, ur. 1940
Lidia Harasym, ur. 1945
Grzegorz Szadejko, ur. 1956
Helena Teresa Gardyna-Klipo, ur. 1949
Adam Mirosław Łuczyński, ur. 1955
Władysław Ratajczak, ur. 1947
Kazimierz Mirosław Garcarek, ur. 1951
Janina Aniela Bartkowska, ur. 1946
Irena Barbara Stanisławska, ur. 1930
Irena Kłapeć, ur. 1931
Stanisława Anna Hap, ur. 1941
Marek Mieczysław Toczyński, ur. 1961
Maria Demuth, ur. 1920
Bernard Bagiński, ur. 1937
Genowefa Barańska, ur. 1936
Krystyna Danuta Popowska, ur. 1950
Władysław Kalmuk, ur. 1931
Anna Gajewska, ur. 1939
Edward Giera, ur. 1946
Julia Milewska, ur. 1946

ŻYCIE WIARĄ

Przewodnik po Wielkim Poście

Przygotowanie do pełnego przeżycia Zmartwychwstania Pańskiego rozpoczyna się długo przed jego świętowaniem.

Otrzymałmy wiele narzędzi, dzięki którym dusza, umysł i ciało mają możliwość przygotowania godnego miejsca dla Boga w życiu.

Ten okres w liturgii to czas na ratowanie naszej przyszłości w Niebieskim Jeruzalem przy pełnym wsparciu samego Stwórcy i ogromnej pomocy Jego Świętego Kościoła. Nie jest to czas biadolenia i udręczenia, ale raczej moment wyrzeczeń, rezygnacji z uciech, pojednania z Bogiem i ludźmi.

Środa Popielcowa

Znamy słowa wypowiedane przy posypywaniu popiołem naszych głów przez kapłana. Z jednej strony jest to przypomnienie o własnej marności, niegodności i grzeszności, co jest potrzebne, by w pokorze stanąć przed Wszechmogącym – „Z prochu powstałeś i w proch się obrócisz”. Z drugiej – nadzieja z konsekwencji nawrócenia i przyjęcia Dobrej

Nowiny – „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”. Od tego dnia w Kościele zaczyna dominować wyciszenie, a nacisk kładziony jest na praktykowanie trzech filarów tego okresu liturgicznego: postu, modlitwy i jałmużny.

Post, modlitwa, jałmużna

Post to wyrzeczenie – niekoniecznie żywieniowe. Gdy wyrzekasz się czegoś, nagle dociera do ciebie, że pustka, która w tym miejscu powstała, otwiera oczy. Okazuje się, że można bez tego żyć, choć jest to czasem trudne, a dar tej ofiary przynosi ostatecznie wspaniałe efekty w postaci dostrzeżenia własnych słabości i przede wszystkim możliwości ich poprawienia. Wyrzeczenia kształtują siłę woli, wytrwałość, empatię i duchową dojrzałość. Są potrzebne, by móc naprawić błędy i zrezygnować z grzechu. To wspaniała refleksja nad tym, gdzie w twoim życiu brakuje obecności Boga.

Modlitwa to nic innego, jak dialog z drugą osobą, który wydaje się być monologiem. To tak jakby rozmawiać przez telefon z kimś, kto nas słyszy, ale jego słowa do nas z różnych względów nie docierają. To porównanie ma o wiele więcej podobieństw. Współcześnie otacza nas mnóstwo zgiełku, który bardzo przeszkadza. Może okres Wielkiego Postu to dobra okazja, by podczas modlitwy wyłączyć „migające obrazki”, przez chwilę stworzyć i wysłać Panu Bogu wiadomość najbardziej osobistą z możliwych i pełną miłości. Pamiętaj, że to ty jesteś osobą dzwoniącą, a Pan Bóg zawsze ci odpowiada, ale z różnych powodów tego nie słyszysz.

Jałmużna to ofiara dla drugiej osoby. To przypomnienie o tym, że chrześcijanie wspierają się wzajemnie oraz pomagają tym, których los stawia na ich drodze. Jedną z form jest wsparcie finansowe i tak najczęściej rozumiana jest jałmużna. Idąc tym tropem, wiemy również, że czas to pieniądz. Pomyśl zatem w ten sposób i ofiaruj bliźniemu również swój czas. Wysłuchaj cierpliwie bolączek i narzekań. Może jest ktoś w twoim otoczeniu – w rodzinie, wśród znajomych, kto przyjmie twój czas, a efektem tego może być piękny owoc pojednania, porozumienia i wybaczenia. Zastanów się, czy twoje umiejętności lub doświadczenie nie mogą być formą jałmużny, zdecydowanie bardziej skuteczną niż datek, który być może niewiele w tobie zmieni.

Droga Krzyżowa

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej to łagodne spotkanie w wierze z naszymi największymi niepokojami, ze strachem, lękiem przed bólem i cierpieniem, przed tym, przed czym człowiek często ucieka. W doświadczeniach Chrystusa uważamy ważny fakt – Syn Człowieczy, doznając ludzkich cierpień, jest obecny przy nas w każdym naszym osobistym cierpieniu i dlatego tylko On najlepiej nas rozumie. W ten sposób Jezus żyje w nas i możemy za św. Pawłem śmiało powiedzieć: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”. Kiedy rozważamy poszczególne stacje, pamiętajmy, że to On idzie przez nasze życie i pomaga nam nieść nasze krzyże.

Gorzkie żale

Kiedy zostały zapoczątkowane ich nazwa brzmiała „Snopek Mirry z Ogrodu Getsemańskiego albo żałosne Gorzkie Męki Syna Bożego [...] rozpamiętywanie”. Dar mirry jednego z trzech króli był zapowiedzią męki i zbawczej śmierci Jezusa Chrystusa. Nabożeństwo gorzkich żali to lament człowieka współcierpiącego z naszym Panem, który przeżywa dramatyczne wydarzenia. To rozmowa duszy ze współcierpiącą Matką Bolesną. Wszystko po to, by zjednoczyć się w cierpieniu i modlitwie o nawrócenie świata do tak niekochanej przez ludzi Miłości.

Niedziela laetare

„Laetare, Ierusalem” – „Raduj się, Jerozolimie”. Czwarta niedziela Wielkiego Postu

kiedyś była ostatnim dniem radości przed Wielkim Tygodniem, zanim jeszcze ustalono post 40-sto dniowy. Inna nazwa tej niedzieli to „niedziela matczyzna”, która upamiętnia matczyną godność Najświętszej Maryi Panny. W Irlandii nadal świętuje się tę niedzielę jako Dzień Matki. Kolorem tego dnia, podobnie jak w niedzielę Gaudete, jest róż. To dzień zachęty do cieszenia się z tego, że już wkrótce będziemy przeżywać radość Zmartwychwstania Pańskiego.

Remigiusz Bąk

Redaktor „Królowej Pokoju”

By nie stać się wilkiem

Wielki Post to czas rekolekcji, czas pracy nad sobą, czas, kiedy szczególnie często słyszymy nawoływanie o modlitwę, post i jałmużnę.

Bez tego nie ma mowy o duchowym wzrastaniu. A może nam już nie potrzeba tego „wzrastania”, przecież przeżyliśmy tyle Wielkich Postów. O modlitwie wiemy prawie wszystko. A te posty to zachowujemy, choć w sumie to żadne wyrzeczenie, nie jeść mięsa. Od czasu do czasu jakiś pieniądz na cele charytatywne rzucimy, więc jałmużnę też mamy zaliczoną. W końcu porządni z nas katolicy, robimy wszystko, co Kościół nakazuje.

I tak przemienie kolejny Wielki Post, a my pozostaniemy tacy sami, nie dając sobie szansy na odkrycie, jak modlitwa, post i jałmużna mogą przemienić nasze życie.

Jeśli jednak ktoś czuje, że tak nie powinno być, że to nie jest dla niego życie satysfakcjonujące, to na pewno pomocna będzie dla niego książka ks. abp. Grzegorza Rysia. „Rekolekcje. Modlitwa, post, jałmużna”.

Każda konferencja zaczyna się fragmentem Pisma Świętego, który jest punktem wyjścia do rozważań. Pierwsza część mówi o modlitwie. Autor prosto i celnie pokazuje, jakie błędy popełniamy. Nie umiemy na-

wet prosić, bo obca nam jest postawa dziecka. Wydaje nam się, że musimy sobie zapracować, żeby Bóg zechciał nam być przychylny. I stajemy przed Bogiem jak faryzeusz z przypowieści: zachowujemy posty, dajemy co nieco na biednych, chodzimy do kościoła, odmawiamy przeróżne modlitwy... Jesteśmy przecież lepsi od tych, którzy dalece ustępują nam w gorliwości. Jakże często nasza modlitwa to po prostu rozmowa z samym sobą. Zapominamy już na wstępie, że stajemy przed Bogiem.

Po co się właściwie modlić? Jeśli chrześcijanie są jak owce rzucone między wilki, to modlitwa ma chronić przed „zwilczeniem”, o to powinniśmy się martwić, nie o to, żeby nie zostać pożartym. Nie „świat” jest groźny, ale nasza natura.

Post wydaje się być dzisiaj zupełnie pozbawiony wymiaru duchowego: dla zdrowia, dla urody – to zrozumiałe. Ale gdzie tu korzyść dla duszy? Raczej jest to kult ciała.

Post musi zostać uświęcony, a uświęca go jałmużna. Pościsz po to, żeby móc się podzielić z bliźnim. Nie dla siebie.

Post prowadzić ma do pokory, ma budować wspólnotę między ludźmi. Mojżesz nie budował złotego cielca, ale pościł za ten grzech, bo miał poczucie jedności ze swoim ludem. I my nie stawiamy grzeszników po drugiej stronie barykady, bo wszystkie grzechy są w Kościele wspólne.

Podobnie i jałmużna nie ma służyć poprawie naszego samopoczucia czy wizerunku. Jałmużna jest obowiązkiem każdego chrześcijanina, to nie jest dawanie tego, co mi zbywa. Nikt nie jest z niej zwolniony, jak pisze autor. Wszystko co mamy, mamy od Boga. Dajemy ją, nie kalkulując, dajemy z miłosierdzia. Nie oceniamy, nie potępiamy obdarowywanego.

Czy nasza bieda, nasze cierpienie otwiera nas na cierpienie drugiego człowieka czy zamyka? Czy litujemy się nad sobą, czekamy, aż inni nam udzielą wsparcia, czy raczej wyraźniej dostrzegamy biedę bliźniego?

Modlitwa, post i jałmużna. Tworzą jedną całość, modlitwa bez jałmużny jest jałowa, post bez modlitwy i jałmużny nie ma duchowego wymiaru. Wszystko ma wypływać z miłości do Boga i człowieka. W przeciwnym razie będzie tylko pożywką dla pychy. I to jest wielkie zagrożenie dla Kościoła.

Maja Berkowska

Redaktor „Królowej Pokoju”

Ojciec Jarosław od wielu lat zajmuje się pisaniem ikon. Sztuka pomaga mu w przekazywaniu prawdy o Jezusie Chrystusie, Zbawicielu człowieka.

Jaki jest plan rekolekcji wielkopostnych i misji tu na Popowicach?

Plan misji jest bardzo bogaty, codziennie będą głoszone nauki według tradycyjnego planu obłackiego. Nauki misyjne głoszone rano i wieczorem poruszają odmienne tematy misyjne, a wieczorem będziemy przeżywali apel misyjny z nauką. Jest to piękny czas modlitwy wieczornej.

Czy misyjne drogi zawiodły wcześniej ojca z Siedlec do Wrocławia?

Można powiedzieć, że byłem we Wrocławiu tylko przejazdem, a w tym roku będzie więcej czasu, by dłużej zatrzymać się u Królowej Pokoju.

Misje określa się jako służące odnowie życia chrześcijańskiego, a także umocnieniu wspólnoty...

Misje parafialne mogą także pomóc w naszym osobistym nawróceniu i we wzajemnym pojednaniu. Można je porównać do starotestamentalnego Roku Jubileuszowego, w którym przez powszechną amnestię (darowanie) wszystko wracało do pierwotnego stanu. Naszym celem jest na nowo powrócić do relacji z Panem Bogiem.

Jak ojciec zachęciłby naszych parafian do wzięcia udziału w tym „przejściu Boga przez parafię”?

Misje to czas szczególnego działania dla parafian. Chrystus będzie tu obecny także w posłudze misjonarzy. Jednak bardzo ważne jest również to, abyśmy również my uczynili wysiłek. Co zatem możemy zrobić dla misji parafialnych?

Możemy modlić się za misje, mówić o nich, pomóc w przygotowywaniach, zaangażować się osobiście.

Tomasz Kapłon

Redaktor Królowej Pokoju,
popowicewroclaw.pl

ODNOWA ŻYCIA DUCHOWEGO

Czas wielkiej łaski

Rozmowa o Jarosławem Kędzią OMI, misjonarzem ludowym Polskiej Prowincji Oblatów, który porowadzi rekolekcje wielkopostne oraz misje parafialne 1–8 października 2023.

Ojciec Jarosławie, proszę o przybliżenie naszym czytelnikom, czym są misje parafialne?

Misje parafialne to przede wszystkim wydarzenie wiary, które będzie trwało osiem dni. Jako misjonarze, razem z ojcem Marcinem Szwarcem OMI, będziemy głosili słowo Boże. Będziemy się gromadzić w świątyni na Mszach św. i na nabożeństwach.

Jednak misje parafialne to nie tylko to.

Są przede wszystkim czasem wielkiej łaski Boga, która pomoże nam naprawić i odbudować w nas i wokół nas to, co zostało zniszczone przez grzech, co zostało zaniedbane przez obojętność lub duchowe lenistwo. Misje parafialne są czasem odnowy życia duchowego i życia we wspólnocie parafialnej.

Rekolekcje wielkopostne

Nowe życie w Chrystusie

Rekolekcje 25–29.03.2023
poprowadzi o. Jarosław Kędzia OMI

25.03.2023 – sobota

Rozpoczęcie rekolekcji na Mszy św. o 18.00

26.03.2023 – niedziela

Spowiedź: 20 min przed każdą Mszą św.

Nauki rekolekcyjne na każdej Mszy św.

7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 15.30, 18.00, 21.00

Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym – 17.00

27.03.2023 – poniedziałek

Spowiedź: 30 min przed każdą Mszą św.

8.30 – Różaniec w intencji parafii i Parafian

9.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

15.00 – Koronka do Bożego Miłosierdzia

17.30 – Różaniec w intencji rodzin

18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

28.03.2023 – wtorek

Spowiedź: 30 min przed każdą Mszą św.

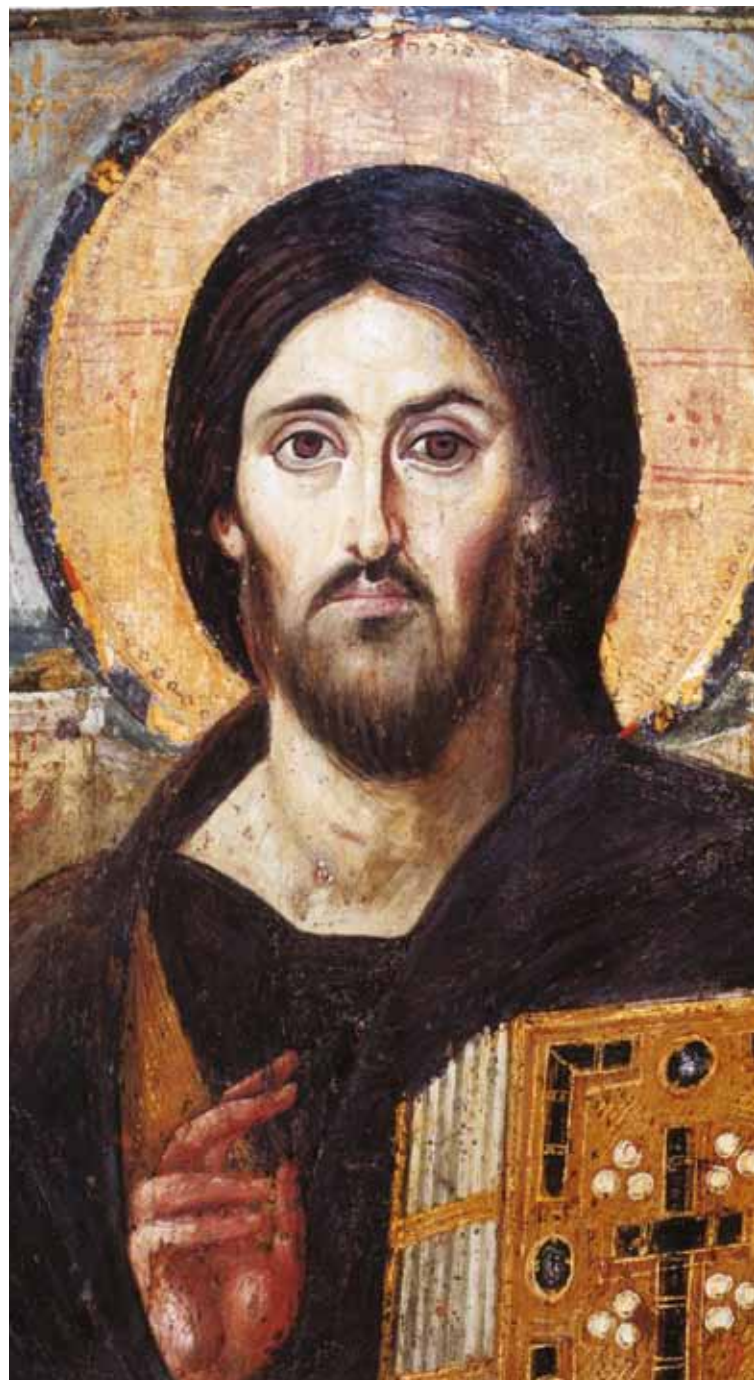
8.30 – Różaniec w intencji chorych i cierpiących

9.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

15.00 – Koronka do Bożego Miłosierdzia

17.30 – Różaniec w intencji młodzieży

18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

29.03.2023 – środa

Spowiedź: 30 min przed każdą Mszą św.

8.00 – Msza św. szkolna

9.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

11.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

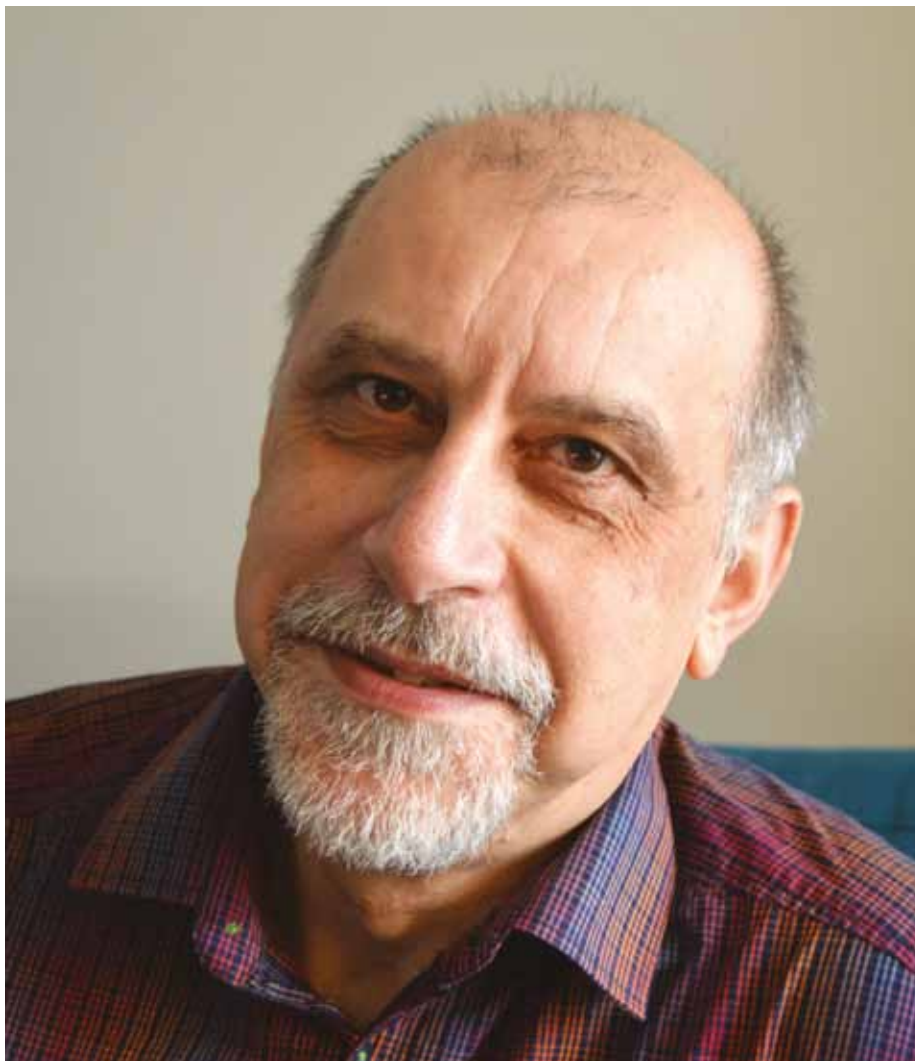
15.00 – Koronka do Bożego Miłosierdzia

16.30 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

17.30 – Różaniec o dobre owoce rekolekcji

18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

W tym samym czasie odbywają się rekolekcje dla uczniów Szkół Podstawowych nr 3 i nr 5

ZDJEĆIE: TOMASZ KAPLON

WIARA I SZTUKA

Wiara jest siłą

Z okien mieszkania Jarosława Zawartko widać masywną bryłę popowickiej świątyni. Ten widok na stałe wpisał się w muzyczne życie artysty. Jest ono nie tylko jego działalnością zawodową, ale przede wszystkim pasją, dzieloną między muzykę klasyczną i rozrywkową. Zaczniemy jednak od początku.

Blisko kościoła?

Na Popowicach Jarosław Zawartko, student Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, zamieszkał w 1984 roku, gdzie 22 września w małym kościele św. Jerzego wziął ślub z Marią Kobel, również studentką tejże uczelni.

Wszedł do rodziny, w której tradycje muzyczne były bardzo silne. Teść grał na organach w popowickiej świątyni, a Maria prowadziła scholę dziecięcą. Ponieważ kościół był niewielki – jak na potrzeby parafii – w 1982 roku rozpoczęto budowę kościoła NMP Królowej Pokoju. Proboszczem parafii był wówczas o. Stanisław Cy-

<< **JAROSŁAW ZAWARTKO** – od wielu lat zaangażowany jest w funkcjonowanie parafii na Popowicach

ganiak OMI. Jeszcze przed zakończeniem budowy całego kościoła, w 1988 roku, udało się uruchomić dzisiejszą salę św. Eugeniusza.

Tam ówczesny proboszcz, o. Mieczysław Hałaszkowski OMI, wspólnie z Jarosławem Zawartko zainicjowali powołanie do życia Centrum Kultury Katolickiej. Zaczęli organizować koncerty muzyczne. W kościele na Popowicach wystąpili m.in. Skaldowie, Krzysztof Krawczyk, Sami Swoi, Spirituals Singers Band, a rodzina Zawartko uświetniała uroczystości kościelne swoim śpiewem. Przez kilka ostatnich lat można zobaczyć Jarosława Zawartko za pulpitem sprzętu nagłaśniającego, podczas Festynów Rodzinnych U Oblatów.

Nie tylko zawód

Jarosław Zawartko jest z wykształcenia śpiewakiem operowym i aktorem. Ukończył Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu na Wydziale Wokalno-Aktorskim. Jego artystyczna biografia jest bardzo bogata, bowiem jako solista-śpiewak w pierwszych latach po ukończeniu studiów występował wraz z żoną w spektaklach Kompanii Teatru Muzycznego (dyrektor Lech Terpiłowski) wspólnie z aktorem i reżyserem Olafem Lubaszenko, Wojciechem Dąbrowskim – aktorem i dyrektorem wrocławskiego Teatru Komedia i in.

Kolejne lata to współpraca z Agencją Artystyczną „Pro Musica” i udział w koncertach i spektaklach operowych w największych salach i filharmoniach Europy, m.in. w Beethoven Halle, Filharmonii Monachijskiej, Filharmonii Berlińskiej, CCH Hamburg (Niemcy), Teatro de la Maestranza w Sewilli (Hiszpania), DR Koncerthuset i Tivolis Koncertsal w Kopenhadze (Dania), Wiener Konzerthaus i Wiener Musikverein w Wiedniu, Tonhalle-Orchester Zürich (Austria). Koncertował w większości krajów Europy oraz w 16 stanach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Jarosław Zawartko współpracował również, jako wokalista, z zespołami: Sami Swoi Orchestra, Jazz Day Orchestra, Andrzej Michalak Quartet oraz London Festival Orchestra z jej dyrygentem Stevenem Ellery.

ZDJEĆIE: ARCHIWUM JAROSŁAWA ZAWARTKI

W 1993 roku Jarosław Zawartko założył Agencję Artystyczną „Jama-Art”, organizującą koncerty muzyki jazzowej, rozrywkowej i klasycznej. Reżyserował zarówno widowiska muzyczne, jak i spektakle operowe.

W 1993 roku Jarosław Zawartko założył Agencję Artystyczną „Jama-Art”, organizującą koncerty muzyki jazzowej, rozrywkowej i klasycznej. Reżyserował zarówno widowiska muzyczne, jak i spektakle operowe. Były to m.in.: muzyczne widowisko jubileuszowe z okazji 40-lecia zespołu Sami Swoi w Filharmonii Wrocławskiej w 2000 roku i spektakl jubileuszowy z okazji 35-lecia znanego parodysty i satyryka Bolesława Gromnickiego w Teatrze Polskim we Wrocławiu także w 2000 r.

Z jego operowych realizacji ważnym wydarzeniem także, dla naszej parafii, był spektakl dyplomowy z udziałem studentów Wydziału Wokalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we

Wrocławiu – opera „Włoszka w Algierze” Gioacchino Rossiniego (2001 rok), który Jarosław Zawartko wystawił w Sali św. Eugeniusza. Na zaproszenie Polskiego Ośrodka Społeczno-Kulturalnego w Wielkiej Brytanii wyreżyserował „Halke” Stanisława Moniuszki, którą zaprezentowano Polonii w Operze Polskiej w Londynie, oraz na potrzeby impresariatu niemieckiego spektakl „Verdi Gala” (tournée: Niemcy, Szwajcaria, Austria) w 2022 roku.

Rodzina i wiara

Zdaniem Jarosława Zawartko trasy koncertowe – trwające nieraz 3–4 miesiące – mają swoje blaski, ale też cienie. Trzeba pokonywać duże odległości, dlatego należy dbać o swoje zdrowie i kondycję. Do tego dochodzi tęsknota za domem, za rodziną, a przede wszystkim za wnukami. Jak twierdzi: „Rodzina jest dla mnie ostoją”. Sukcesy córek, Joanny i Magdaleny, cieszą go niezmiernie. Idą one swoją artystyczną drogą. Joanna jest śpiewaczką operową i wykładowcą we wrocławskiej Akademii Muzycznej, a Magdalena wokalistką jazzową i, podobnie jak siostra, prowadzi zajęcia we wrocławskiej uczelni. Ostatnio została dyrektorem Studium Musicalowego „Capitol” we Wrocławiu. Zięciowie są również muzykami. Paweł jest śpiewakiem operowym, a Grzegorz kontrabasistą jazzowym.

>> OPERA „NABUCCO” – Spotkanie aktorów w garderobie

Na pytanie o wiarę Jarosław Zawartko mówi wprost: „Wiara jest dla mnie bardzo ważna. Człowiek jest grzesznikiem. Wierząc, jestem szczęśliwy i spełniony”. Opowiada przy tym o takim zdarzeniu. Podczas występu w Kopenhadze na scenie skrzył nogę („wyskoczyła” rzepka kolanowa). W szpitalu lekarze próbowali ją nastawić, ale bez skutku. W tym czasie Jarosław otrzymuje od kolegów ze sceny sms: „Modlimy się za twoje kolano”. W tym samym momencie rzepka wskakuje na swoje miejsce! A więc modlitwa pomaga, bo – jak twierdzi Jarosław Zawartko – „...wiara jest siłą”. Trudno się z nim nie zgodzić.

W czasie naszej rozmowy w tle słychać muzykę jazzową. Mój rozmówca – jak sam mówi – duszą jest właśnie w tej muzyce. Potrafi o niej mówić godzinami, tak jak o swoim pięknym, spełnionym życiu...

Tomasz Kapłon

Redaktor „Królowej Pokoju”,
popowicewroclaw.pl

SŁOWO BOŻE WPISANE W OBRAZIE

Cierpienie ma sens

Witraż w kościele Najświętszej Maryi Panny przedstawiający św. Joannę Berettę-Mollę niesie ze sobą niezwykle ważne przesłanie o Miłości, która oddaje swoje życie za drugiego człowieka.

Patrząc na witraż św. Joanny Beretty Mollę w naszym kościele, możemy zastanowić się nad naszym życiem, w którym przecież też nie brak cierpienia. Pierwszy odruch to chęć odrzucenia cierpienia (dlaczego ja?), a jednak tutaj mamy przykład bardzo dojrzałej wiary, która pozwoliła przyjąć cierpienie, poddać się woli Bożej, i zaufać we wszystkim Bożej Opatrzności.

Święta Joanna Beretta Molla przyszła na świat 4 października 1922 r. w Magencie koło Mediolanu, w pobożnej rodzinie Marii i Alberta Berettów, jako dziesiąte z trzynastorga dzieci. Rodzice przekazali dzieciom przykład radosnego naśladowania św. Franciszka przez głębokie umiłowanie modlitwy, codzienną Eucharystię, wzajemny szacunek i miłość oraz niesienie pomocy potrzebującym ludziom w okolicy. Troska o innych była tak ważna w rodzinie Joanny, że zdecydowała o wyborze zawodów rodzeństwa: dwóch księży, zakonnica, farmaceutka i czterech lekarzy chirurgów. Joanna wybrała zawód lekarza, by nieść ludziom pomoc, i w ten sposób służyć Bogu. Mówiła, że kto dotyka pacjenta, ten dotyka Ciała Pana Jezusa.

Swojego przyszłego męża, inżyniera Piotra Mollę, poznała 8 grudnia 1954 r. w kościele, przy okazji prymicji wspólnego znajomego. Zaręczyli się 11 kwietnia, a sakrament małżeństwa Joanna i Piotr otrzymali 24 września 1955 r. z rąk brata Joanny, księdza Józefa Beretty. Joanna pragnęła stworzyć taką rodzinę, w jakiej wyrosła. Uważała, że tylko rodziny wielodzietne będą podstawą odnowy świata. W liście do Piotra napisanym przed ślubem wyznała: „staniemy się współpra-

cownikami Boga w stwarzaniu, będziemy mogli ofiarować Jemu dzieci, które będą Go kochały i będą Mu służyły”. Po ślubie zaś pisała do siostry: „modlę się, aby Pan Bóg podarował mi szybko wiele grzecznych i świętych dzieci”.

Państwu Molla urodził się w 1956 r. syn Piotr Ludwik, rok później córka Mariolina i druga córeczka, Laura Maria, za półtora roku. W sierpniu 1961 r. państwo Molla oczekują kolejnego dziecka. Ale już w drugim miesiącu ciąży lekarze wykryli, że obok dziecka rozwija się włóknaki – nowotwór wymagający usunięcia. Joanna jako chirurg jest doskonale zorientowana w sytuacji, pragnie ocalić życie dziecka, nawet za cenę swojego życia. Powie do swojej przyjaciółki: „Idę do szpitala i nie jestem pewna czy wrócę do domu. Boję się, módl się za

„Odesłali mnie na ziemię, abym jeszcze pocierpiała, gdyż nie wypada stanąć przed Panem, nie wycierpiałśwy wiele.”

Joanna Beretta-Molla

mnie”. Przed operacją usunięcia włóknaka Joanna spowiada się i przyjmuje Komunię Świętą. Księdzu, który nawiedził ją w tym czasie, mówi: „Mam ufność w Bogu, tak, teraz mam wypełnić mój obowiązek matki. Ponawiam przed Panem ofiarę z mojego życia. Jestem gotowa na wszystko, byle tylko ocalono moje dziecko”.

Operacja udaje się i Joanna wie, że ma przed sobą 7 miesięcy ciąży i życia. Pełna niezwykłej ufności i zawierzenia się woli Boga, zawsze zadowolona, nie uskarżająca się, pełni obowiązki matki, żony i lekarza. Samotnie cierpi podwójnie, fizycznie – cierpienia związane z ciężkim przecho-

<< KOŚCIÓŁ PARAFIALNY – Witraż przedstawiający Joannę Berettę-Mollę – lekarza, który oddał życie za swoje dziecko.

dzeniem ciąży, jak i psychicznie – wie, że zostawi małe dzieci i męża, boi się, czy sobie poradzą... Nie dzieli się swoim bólem z mężem, nie chce, żeby wiedział o grożącym jej niebezpieczeństwie, by nie dodawać mu niepotrzebnej troski i cierpienia.

Bóle porodowe zaczynają się 20 kwietnia 1962 r., jest to Wielki Piątek, a już w poranek Wielkiej Soboty matka tuli zdrową i silną córeczkę Joannę Emmanueleę. Stabilny chwilowo stan Joanny pogarsza się bardzo, cierpi też, wiedząc, że pozostawia czworo małych dzieci. Swojej siostrze, Wirginii zwierza się: „Gdybyś wiedziała, jak się cierpi, kiedy musi się umierać, pozostawia-

jąc małe dzieci”. Cały tydzień po Wielkanocy mąż i rodzina trwają przy umierającej i 28 kwietnia 1962 r. w ich obecności Joanna odchodzi w sobotę rano w oktawie Wielkiejnocy, pogodzona ze swoim losem, pełna wiary i ufności.

Po śmierci żony poproszono Piotra o napisanie świadectwa (całe świadectwo Piotra Molli jest umieszczone w „Sprawy Rodziny” 2000, nr 54, s. 76–86). Znajduje się tam takie wyznanie: „Pamiętam, jak powiedział mi w środę rano ze spokojem tak głębokim, że zdawał mi się z tamtego świata: Piotr, teraz jestem uzdrowiona. Piotr, byłam już po drugiej stronie i gdy-

byś wiedział, co widziałam. Któregoś dnia Ci to opowiem. Ponieważ jednak byliśmy zbyt szczęśliwi, czuliśmy się zbyt dobrze z naszymi wspaniałymi dziećmi pełnymi zdrowia i łaski oraz z całym błogosławieństwem Nieba, odesłali mnie na Ziemię, abym jeszcze pocierpiała, gdyż nie wypada stanąć przed Panem, nie wycierpiawszy wiele”. I nam też nie wypada...

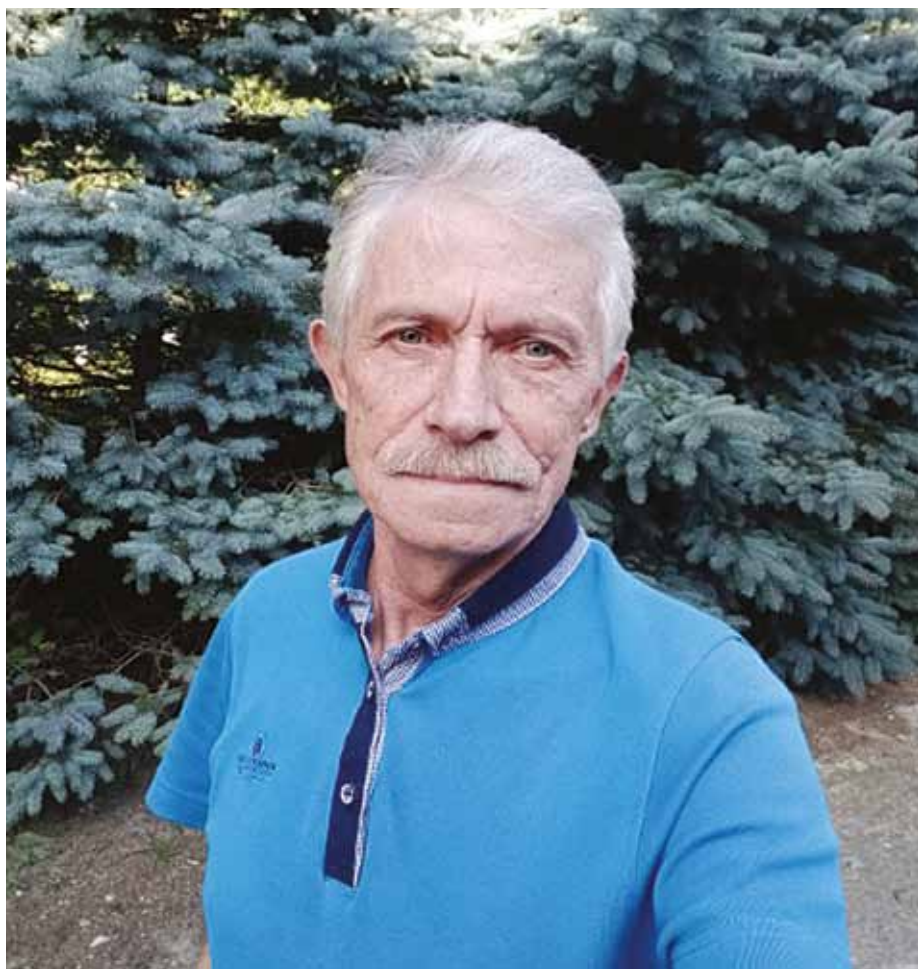
Teresa Krystyna Ciszewska

Redaktor „Królowej Pokoju”

WSPOMNIENIE ŚP. GRZEGORZA SZADEJKI

Szczery, pracowity i kochający

11 stycznia w wieku 66 lat zmarł pan Grzegorz Szadejko – wieloletni kościelny naszej parafii oraz szafarz nadzwyczajny Komunii Świętej. Żona pana Grzegorza opisała go w trzech słowach: szczery, pracowity i kochający.

– Gdybyśmy patrzyli na sprawiedliwość tego świata, moglibyśmy mieć żal do Boga, że pan Grzegorz odszedł tak nagle, mając zaledwie 66 lat. Ale jesteśmy ludźmi wierzącymi i z innej perspektywy patrzymy na życie, na to, jak nas Bóg prowadzi. Patrzymy z perspektywy wiary, z perspektywy życia wiecznego – mówił podczas Mszy pogrzebowej proboszcz, o. Błażej Mielcarek OMI. – Dziękujemy Bogu za Grzegorza. W jego życiu było bardzo dużo dobra, wiele otwartości na Boga i na ludzi. To było życie pełne wiary, służby i oddania – dodał o. Błażej.

Podkreślał, jak wiele dobra od pana Grzegorza otrzymała nasza parafia: – Od 2011 roku był kościelnym, dbał o Dom Boży, o to, żeby był piękny, zadbany. Dbał, aby to, co dzieje się podczas liturgii, było na chwałę Bogu, ale też dla dobra wspólnoty parafialnej. Wspaniałe jest także to, jak patrzył na służbę drugiemu człowiekowi jako szafarz – z drżeniem rąk i przejęciem udzielał Komunii św. tym, którzy już nie mogli przyjść do kościoła, chorym i starszym. Z wielką uczynnością i miłością, świadomy tego, że Chrystus jest najważniejszy, zanosił Go potrzebującym.

Ojciec proboszcz przypomniał też, że pan Grzegorz ze swoją żoną Stenią byli małżeństwem 42 lata: – Człowiek czasem myśli, że miłość rozgrywa się w wielkich rzeczach, emocjach. 42 lata małżeństwa dzień po dniu pokazują, że w codzienności wraca się do swojego ślubowania, że służy się drugiemu człowiekowi, rezygnuje się z siebie. Żona pana Grzegorza opisała go w trzech słowach: szczery, pracowity i kochający. To jest najmocniejsze świadectwo o tym, jaki był.

ZDJEŃCIE: ARCH. GRZEGORZ SZADEJKO

ZDJEŃCIE: ANNA ZAWIŁODZKA

Dziękuję „moim chorym” za to, że uczą mnie, jak można w chorobie i cierpieniu odnajdywać na nowo każdego dnia Boga, Dawcę nadziei. Pamiętam o Was w codziennej modlitwie, również o tych, którzy odeszli już do Domu Pana. Boże, którego dobroć powołała mnie do Twej służby, bądź uwielbiony we wszystkich Twych dziełach!

Grzegorz Szadejko
o swojej posłudze szafarza
w 20. rocznicę ustanowienia

Wrażliwy na Boga i człowieka

Znałem go jako człowieka, który służył i kochał i za to chciałbym mu podziękować.

Był bardzo obowiązkowy – mimo swoich niedomagań, problemów zdrowotnych, zawsze obecny w kościele, wszystkiego dopilnował. Myślę, że Bóg w Niebie też potrzebuje takich ludzi – wspominał pana Grzegorza o. Jerzy Ditrich OMI, poprzedni proboszcz naszej parafii. I dodawał: – Zawsze ceniłem sobie jego wrażliwość na drugiego człowieka, ale także wrażliwość na piękno świątyni. Często mówił do mnie: „Ojczy, może byśmy nowy obrus zakupili? O pieniądze niech się ojciec proboszcz nie martwi, ja zaraz zorganizuję zbiórkę”. Wzruszała mnie też jego „ludzka” twarz. Może ktoś powie, że to banalne, ale jak łapało mnie przeziębieni, to pan Grzesiu od razu przynosił soczki malinowe od żony. Ciepło się robi-

ło na sercu od życzliwości pana Grzegorza i pani Steni. Ile słynnych serniczeków pani Steni przyniesionych zostało na spotkania szafarzy? To pokazuje obraz człowieka, jaki zostanie w naszych sercach.

Prawdziwa służba

Był bardzo kochanym, dobrym, uczciwym i pracowitym człowiekiem. Przez wszystkie lata małżeństwa czułam od niego miłość i szacunek – życzyłabym każdej takiego męża. W czerwcu obchodzilibyśmy 43. rocznicę ślubu. Marzył, żebyśmy razem mogli dożyć 50. rocznicy – mówi o mężu pani Stenia. Podkreśla, że służba kościelnego była dla niego bardzo ważna: – Bycie kościelnym nie było dla niego tylko pracą, traktował to, jako służbę i wyraz wiary w Boga. I kochał to. Zależało mu, by kościół był zadbany, piękny. Nigdy mu się nie zdarzyło, żeby rano zaspał na Mszę św., żeby zapomniał czegoś

przygotować. Bardzo sumienny, solidny, zatroskany. Czasami to ja cierpiałam, bo często nie było go w domu w niedzielę, święta, ale dobrze się dogadywaliśmy i rozumiałam, jakie to dla niego jest ważne. Boga stawiał na pierwszym miejscu.

Pan Grzegorz z żoną Stenią mieszkał na Popowicach od 1983 roku. W 1995 roku został powołany przez o. Mieczysława Hałaszkę OMI na szafarza, a we wrześniu 2011 roku na kościelnego. Był nim aż do lipca 2021, kiedy przeszedł na zasłużoną emeryturę. Zostawił w naszej parafii trwałe ślady.

Magdalena Lewandowska

Redaktor „Królowej Pokoju”,
tygodnika „Niedziela”

Wojciech Siciński

Nadzwyczajny
Szafarz Komunii
Świętej

W Parafii NMP Królowej Pokoju od 24.12.1995 r. pełnił służbę nadzwyczajnego szafarza Komunii Świętej. W rozmowach z Grzegorzem z kolegami często słyszało się wypowiedź, że skoro jesteśmy ludźmi wierzącymi, to wiara nas zobowiązuje. On to zobowiązanie – zaproszenie od Boga do bardziej zaangażowanej współpracy, przyjął. Od 2015 r. był przewodniczącym parafialnej grupy szafarzy. Spotykaliśmy się z Proboszczem na spotkaniach nadzwyczajnych szafarzy.

Kiedyś spotkaliśmy się z Grzegorzem na ul. Niedźwiedziej, niedaleko

miejsca jego zamieszkania. Chwilę rozmawialiśmy na różne tematy, ponarzekaliśmy na kłopoty zdrowotne, które nas męczą. Potem każdy poszedł w swoją stronę. Jakiś czas później dowiedziałem się, że Grzegorzowi pogorszył się stan zdrowia, a 11 lutego zmarł – Pan Bóg wezwał go do Siebie.

Po Mszy św. w intencji śp. Grzegorza o. Proboszcz wspominał, że był u niego z wizytą kolędową. Powiedział, że na zakończenie udzielił mu sakramentu pojednania. Grzegorz odszedł pojednany z Bogiem.

Stanisława Szadejko

Żona

Serdeczne Bóg zapłać Ojcom proboszczom: Mieczysławowi Hałasce OMI, Jerzemu Ditrichowi OMI, Błażewi Mielcarkowi OMI, jak i Piotrowi PaŃce OMI, Tomaszowi Galemu OMI, Adrianowi Kotlarskiemu OMI, Grzegorzowi Pawłusiowi OMI, Pani organistce Dorocie Słowikowskiej-Mikoś, szafarzom, rodzinie, sąsiadom i wszystkim uczestnikom Mszy św. oraz pogrzebu.

Łamigłówka

ZNAJDŹ 10 RÓŻNIC MIĘDZY OBRAZKAMI

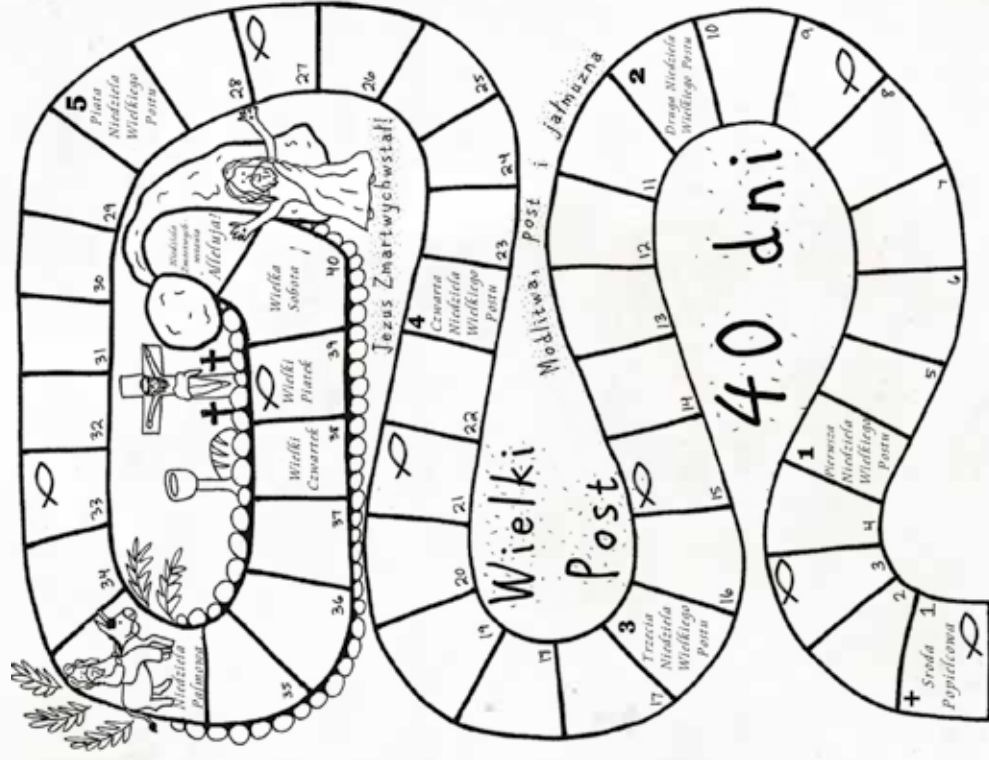

Modlitwa na Wielki Post

Ukochany Ojczy, nie zostawiam nic dla siebie. Wszystko co cenilem, kochałem bardziej od Ciebie, składam u Twych stóp. Od teraz chcę widzieć tylko Ciebie. Wszędzie. W każdym. I nie będę wierzył w żadne podszepty tego, który chce mnie od Ciebie oddzielić. AMEN

Kalendarz wielkopostny

Faustino Pérez-Manglano Magro

Patronem na Wielki Post niech będzie Faustino Pérez-Manglano Magro. Faustino nie jest świętym ani błogosławionym. Jest natomiast sługą Bożym. Kto to taki? To osoba, wobec której dopiero rozpoczęto proces beatyfikacyjny – nie jest jeszcze ogłoszona świętą czy błogosławioną, ale możemy uważać ją za wzór dla nas.

Faustino urodził się w Hiszpani, w 1946 roku. Niczym szczególnym nie wyróżniał się od swoich rówieśników. Lubił grać w piłkę nożną, jeździć na rowerze i czytać książki. Kiedy miał 13 lat postanowił, że codziennie będzie odmawiał różaniec. Zaczął też prowadzić dziennik, który jest świadectwem jego życia. Był bardzo troskliwy. Dzielił się z biedniejszymi dziećmi tym, co miał, oraz modlił się za nich.

Kiedy miał 14 lat, zaczął odczuwać powołanie. Pragnął zostać zakonnikiem. Bardzo kochał Pana Jezusa i Mariję, na modlitwie mówił im o wszystkich sprawach – tych dobrych, ale również o problemach i troskach, które przeżywał. Jedną z jego zasad było mówienie „Tak” wszystkim, co dobre.

W 1961 roku wykryto u Faustino chorobę Hodgkina. Faustino z wielkim spokojem przyjął wiadomość o tym, że niestety choroba jest śmiertelna. Bardzo szybko jego

stan zaczął się pogarszać. 3 marca 1961 roku Faustino zmarł. Krótko przed śmiercią obiecał, że w niebie zajmie się sprawą powołań.

Po raz kolejny widzimy, że droga do nieba jest dostępna dla wszystkich. Nie trzeba być kimś wyjątkowym, żeby trafić do nieba. Trzeba tylko w swoim życiu robić to, co do nas należy – kochać Pana Boga i bliźnich, służyć im i pamiętać, że w przyszłości czeka nas o wiele więcej!

o. Jakub Wandzich OMI

Najmłodszy parafianie!

Rozpoczęliśmy Wielki Post. To wyjątkowy czas w roku. Przez post, modlitwę i jałmużnę przygotowujemy się do tego, co dla nas najważniejsze – Zmartwychwstania Pana Jezusa.

Na pewno warto pomyśleć o tradycyjnych postanowieniach. Może zrezygnować z czegoś? Mamy wiele opcji – telefon, komputer, telewizja... Zaoszczędzony w ten sposób czas można przeznaczyć dla kogoś: spotkać się kimś, porozmawiać, pomóc komuś. A może przez ten cały czas modlić się w jakiejś intencji? Jest wiele osób, które potrzebują naszego wsparcia. Jest wiele spraw, w których możemy prosić o pomoc Pana Boga. Taka regularna modlitwa przynosi wielkie owoce! No i jeszcze jałmużna, czyli ofiara. Niektórzy przez cały Wielki Post odkładają drobne pieniądze i na koniec prze-

kazują je potrzebującym. Wydaje się, że to niewiele, ale ta konkretna rezygnacja z czegoś pozwala nam pamiętać o innych, a może być też wsparciem.

W piątki natomiast spotykamy się na nabożeństwie drogi krzyżowej. Idąc od stacji do stacji, dziękujemy Panu Bogu za Jego miłość do nas i modlimy się w tych intencjach, które nosimy w swoich sercach. To również jest dobry sposób, żeby ten Wielki Post był dla nas czasem zaprzyjaźnienia się z Panem Jezusem.

Za niedługo będziemy też w naszej parafii przeżywać rekolekcje. To taki czas, kiedy słuchamy nauk o. Rekolekcyjny, który będzie nas przygotowywał na nadchodzące święta. Uczniowie w czasie lekcji będą przychodzili na takie nauki do kościoła.

Redakcja Pazia Królowej

„Wszyscy jesteście grzesznikami, ale Boża łaska nas zmienia i odnawia.”

Benedykt XVI

Modlitwy na Wielki Post

Książeczka skierowana jest do dzieci w wieku od 5 do 9 lat. Zawiera najpiękniejsze modlitwy zaczerpnięte z chrześcijańskiej tradycji, które pogłębiają dziecięcą wiarę, nadzieję i miłość, a ponadto propozycje wielkopostnych postanowień dla najmłodszych. Wszystko po to, by pomóc przygotować małe serca na uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego. Treść dotyka najważniejszych wydarzeń z życia Pana Jezusa, który oddaje życie za zbawienie ludzi. Mo-

dlitwy przenoszą myśli i pragnienia duszy do tamtych wydarzeń – zbliżając się do samego Jezusa. Poznając go, wchodząc w relację z Zbawicielem. Wielkopostne, regularne zagłębienie do modlitewnika pomoże w zrozumieniu tajemnic wiary i pogłębi życie duchowe dzieci. Książeczka jest doskonałą pomocą w uczeniu dzieci pierwszych modlitw. Pozycja wydana nakładem wydawnictwa JEDNOŚĆ.

KRZYŻ ODNALEZIONY PRZEZ ŚW. HELENĘ

Gdy Cesarzowa Helena po raz pierwszy przybyła do Jerozolimy w najświętszych miejscach chrześcijan stały pogańskie świątynie. Świątynie te wzniesiono dokładnie w miejscach, na których chrześcijanie gromadzili się wspominając Mękę Pańską oraz Zmartwychwstanie. Po dotarciu znalazła wojskową cysternę, w której ciągle znajdowały się użyte wcześniej narzędzia kaźni skazańców. Tam Helena zaczęła szukać relikwii Krzyża. Pierwszą belkę zidentyfikowała łatwo, ponieważ przytwierdzony był do niej tzw. tytułus crucis (tytuł wina) czyli tabliczka z napisem „Jezus Nazarejczyk Król Żydowski”.

Ja jestem Dobrym Pasterzem
i znam owce moje, a moje Mnie znają,
Życie moje oddaję za owce.

J 10, 14-15

Wielki Post

Paź KRÓLOWEJ

Dodatek
dla młodych
2023/1 (5)

ZDJEŃCIE: SOR CATA PIVA

POGŁĘBIĆ ŻYCIE DUCHOWE

Modlitwa wstawiennicza

W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: „Wstawiennictwo jest modlitwą prośby, która bardzo przybliży nas do modlitwy Jezusa. To On jest jedynym wstawiającym się u Ojca za wszystkich ludzi, a w szczególności za grzeszników”.

Modlitwa wstawiennicza jest w Kościele praktycznie od zawsze. Sam Jezus modlił się za Kościół i za uczniów „aby stanowili jedno” (J 17, 6-26). „Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, z nastaniem dnia, przywołał swoich uczniów wybrał dwunastu” (Łk 6, 12-13). Św. Paweł pisze: „Zalecam więc przede wszystkim, by prośby, modlitwy, wspólne błagania, dziękczynienia odprawiane były za wszystkich ludzi, za królów

i za wszystkich sprawujących władzę” (1 Tm 2,1-4).

Modlitwa wstawiennicza to w szerokim zakresie wstawianie się do Boga za siebie, za innych, za różne działania i decyzje. Mamy wiele narzędzi, które daje nam Bóg, np. Koronkę do Bożego Miłosierdzia.

Jedną z form jest też modlitwa wstawiennicza w małej grupie. Polega ona na tym, że bezinteresownie wstawiamy się za drugą osobę, czyli pomagamy jej otworzyć drzwi, aby Bóg mógł wejść i dotknąć tego, czego ona potrzebuje.

Dotknięcie Pana

Przede wszystkim modlitwa wstawiennicza ma służyć doświadczeniu Bożej Miłości, Jego opieki i pomocy oraz umocnieniu zaufania do Boga: Bóg jest miłością, kocha każdego z nas, nie musimy na to zasłużyć, ale przyjść do Niego i oddać Mu całego siebie. On pragnie naszego dobra. W Ewangelii wg św. Marka Jezus mówi: „Nie potrzebują lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają” (Mk 2, 17).

Modlitwa wstawiennicza - świadectwo

Podchodzę do moich Braci i Sióstr z prośbą o wspólną modlitwę w różnych intencjach. Czasami jest to słabość ducha, innym razem przeżywany silny dylemat. Prosiłam o modlitwę zarówno przed pójściem do szpitala, jak i w trudach dnia codziennego, gdy czułam, że jestem na skraju wytrzymałości. Za każdym razem Pan, poprzez ręce Wstawienników, przychodził z umocnieniem, rozwiązaniem problemu i pokojem ducha.

Modlitwa wstawiennicza daje poczucie jedności z Braćmi. Życzliwi ludzie – Bracia ze Wspólnoty – podtrzymują mnie w drodze i wspólnie ze mną przedstawiają Bogu daną sprawę. Podczas modlitwy Duch Święty przychodzi ze swoją mocą i delikatnością zarazem. Wielokrotnie doświadczyłam spoczynku w Duchu Świętym, podczas którego Bóg działał w moim sercu. Doświadczyłam również tego, że to właśnie po modlitwie wstawienniczej nadchodzi przełom.

Jeśli czujesz, że potrzebujesz modlitwy wstawienniczej, zapraszamy w poniedziałki o godzinie 20.00 do salek pod kościołem.

W praktyce wspólnotowej wielu z nas prosi o modlitwę, prosząc Boga o konkretne rzeczy, które może dać (pokój, radość, zdrowie), jeśli jest taka Jego wola, a także o pomoc w rozeznawaniu czy umocnieniu w dążeniu do rozeznanego celu.

Sercem modlitwy wstawienniczej jest ufne zawierzenie obietnicy, którą złożył swym uczniom sam Jezus: „Gdzie są dwaj lub trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18, 20).

Ewa Krzystyniak

lider diakonii Modlitwy Wstawienniczej, Wspólnota „Lew Judy”

ZDJEŃCIE ARCH. TOMASZ SZURA OMI

FORMACJA DZIECI I MŁODZIEŻY

Ferie z Bogiem

Dzieci i młodzież z naszej parafii drugi tydzień ferii zimowych przeżyły bardzo aktywnie. Ferie z Bogiem miały uczyć i formować ducha.

Zakończony pierwszy semestr w szkole. Długo wyczekiwana przerwa w nauce. Słodkie leniuchowanie? A może warto ten czas spędzić w innej formie? W tego-roczną przerwę zimową zaproponowaliśmy rodzicom i dzieciom zajęcia, które miały pomóc w rozwoju ich ducha i integracji z rówieśnikami.

Na odzew nie trzeba było czekać długo. Już po kilku smsach i niespełna trzech dniach otrzymaliśmy wystarczającą liczbę zgłoszeń, które wyczerpały wolne miejsca. Zostało przygotować

tylko szczegółowy plan tego, co chcemy wspólnie robić.

Najbardziej wskazane było to, by wspólnie spędzić czas na wzajemnej integracji – poznając przy okazji najbliższą okolicę. Czasami tak jest, że mieszkając w danym miejscu, nie do końca znamy jego historię.

Jako pierwszy punkt każdego dnia obrabialiśmy modlitwę. Spotkanie z Jezusem na Mszy św. Wśród atrakcji przygotowanych na czas tego tygodnia zaplanowane zostały zajęcia na lodowisku, gdzie dzieci i młodzież miały okazję roz-

<< **Ferie z Bogiem** – Zajęcia dla dzieci i młodzieży na lodowisku

wijać swoją kondycję fizyczną. Drugiego dnia poszliśmy na kręgle, które mieszczą się w Sky Tower. W Środę Popielcową – tak szczególnym dniu – rozpoczęliśmy od Mszy św. z posypaniem głowy popiołem, a następnie poszliśmy dowiedzieć się więcej o historii Wrocławia w Centrum Historii Zajezdnia. Czwarty dzień upłynął nam na oglądaniu filmów w kinie. Piątego dnia wybraliśmy się do

Najbardziej wskazane było to, by wspólnie spędzić czas na wzajemnej integracji – poznając przy okazji najbliższą okolicę.

Aquaparku, by zregenerować siły na basenie. Każdego dnia, gdy wracaliśmy do kościoła, czekały na nas dodatkowo słodycze i zabawy na Sali św. Eugeniusza.

Był to bardzo dobry czas poznawania siebie. Uczenia się odpowiedzialności za siebie nawzajem. A do tego spędzony pożytecznie na modlitwie i dobrej zabawie.

ZDJEŃCIE ARCH. TOMASZ SZURA OMI

o. Tomasz Szura OMI

Wikariusz w Parafii NMP Królowej Pokoju

ŻYCIE WE WSPÓLNOCIE

Formacja we wspólnocie „Lew Judy”

Ustawiczny rozwój to podstawa życia we wspólnocie. Formacja to wezwanie członków wspólnoty do nieustannej pracy nad sobą.

ZDJEĆCIE: PIOTR JANICKI

Droga, która się nie kończy

We wspólnocie „Lew Judy” wierzymy, że rozwój chrześcijanina nie kończy się bierzmowaniem, ale jest drogą (Dz 9, 2), która się nie kończy. Dlatego jesteśmy przekonani, że chrześcijaństwo ograniczone do samego tylko gromadzenia wiernych na celebracjach sakramentalnych i nabożeństwach jest niewystarczające pastoralnie i nie wypełnia celów, jakie stawia przed Kościołem jego Głowa, co wykląda Jan Paweł II w adhortacji „Christifideles laici”, wzywając w rozdziale V do integralnej formacji świeckich. Chcąc odpowiedzieć na wezwanie Chrystusa „abyście owoc przynosili” (J 15, 16) wybrzmiewające w cytowanej adhortacji, staramy się z wszystkich sił, aby członkowie wspólnoty byli w formacji permanentnej.

Rozeznanie podstawą formacji

Grono liderów, starając się ze wszystkich sił „rozpoznać, jaka jest wola Boża” (Rz 12,2) określa przewodni temat każdego roku formacyjnego. Temat ten następnie jest precyzowany w postaci dziesięciu miesięcznych tematów, które wspólnota przepracowuje w okresie od września do czerwca. W każdym miesiącu odbywa się nauczanie formacyjne. Lider wspólnoty także przygotowuje krótki film formacyjny, który jest przedstawiany uczestnikom wspólnoty na zamkniętej grupie facebookowej oraz w elektronicznym newsletterze. Dodatkowo animatorzy małych grup otrzymują pomoc w postaci materiałów formacyjnych, na które składają się zapisane główne cele danego tematu formacyjnego (pragmatyczne, tzn. zorientowa-

ne na odpowiedni sposób życia, oraz informacyjne, czyli jaką wiedzę powinny posiadać osoby formowane), fragmenty biblijne do rozważenia w czasie spotkania małej grupy oraz fragmenty biblijne do indywidualnego rozważania na każdy tydzień danego miesiąca. Oprócz tego wspólnota organizuje nieregularne weekendowe wyjazdy tematyczne (np. pod hasłem „Uzdrowienie wewnętrzne” lub „Eucharystia”).

Prosimy Boga, aby działał w nas przez swojego Ducha, gdy pozwalamy się formować w drodze ku człowiekowi doskonałemu.

(Por. Ef 4,13)

>> **Wrocław – Popowice** – Wspólnotowa Msza św. w Sali św. Eugeniusza

Rekolekcje nie tylko dla ducha

I na końcu nie można zapomnieć o niezwykle ważnym elemencie życia wspólnotowego, jakim są rekolekcje letnie i majowe. Te dwa wyjazdy ogniskują w sobie zgromadzenia eucharystyczne, wspólną modlitwę, budowanie braterskich relacji oraz nauczania, najczęściej głoszone przez zewnętrznych zaproszonych mówców.

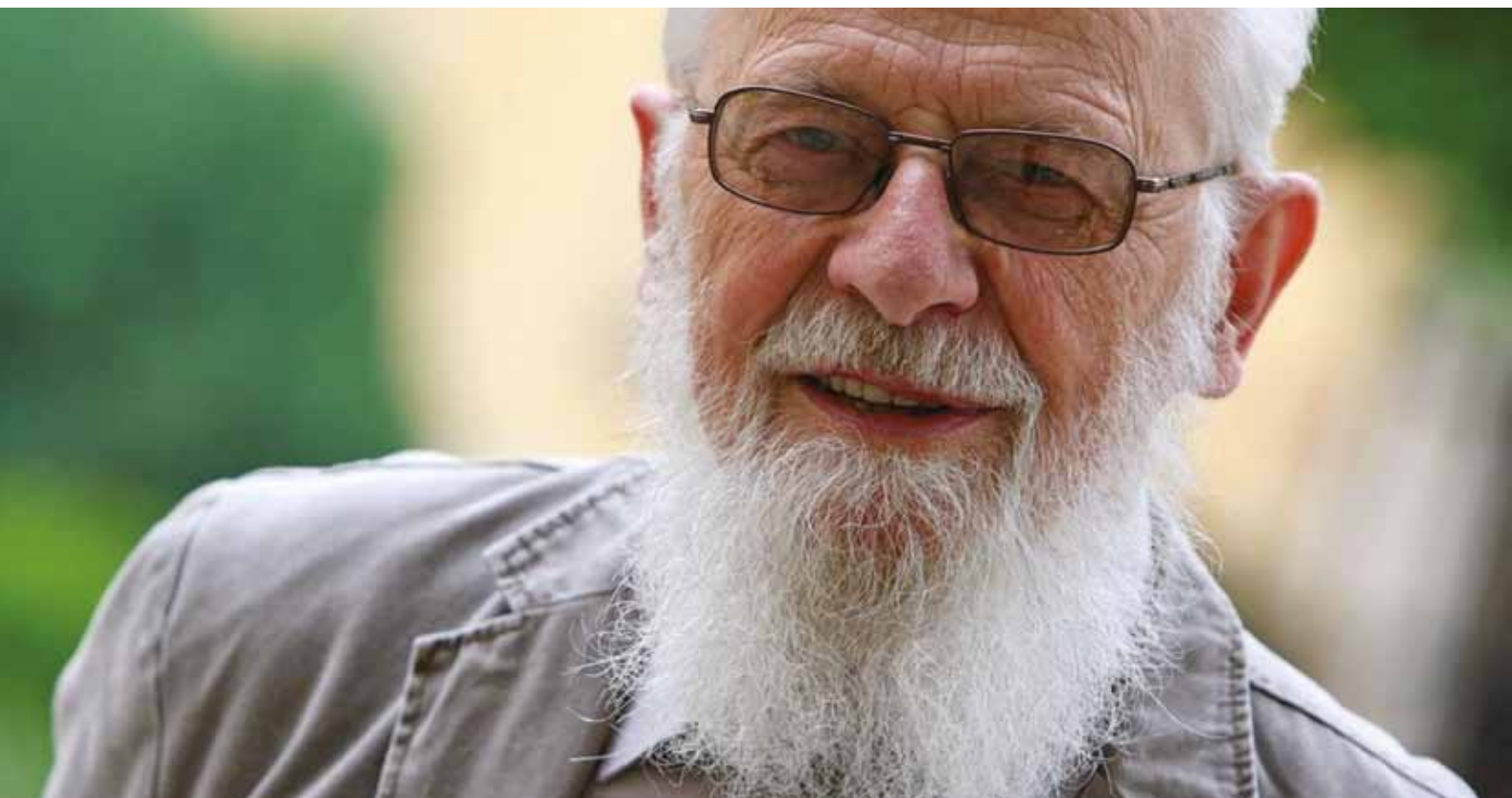
Piotr Sztuba

Wspólnota „Lew Judy”

ZDJEĆCIE: ARCH. WSPÓLNOTY „LEW JUDY”

>> **Gródek nad Dunajcem** – Coroczne rekolekcje są ważnym elementem formacji członków wspólnoty

ZDJEŃCIE: ROMAN KOSZOWSKI / FOTO GOŚĆ

JĘZYK OJCZYSTY JEST ŻYWY

O mowo polska...

Gwałtowne zmiany następują w języku w okresie politycznej transformacji po 1989 r.

Przede wszystkim polszczyzna wyzwala się z politycznej nowomowy i po wieloletniej stagnacji uzupełnia się gwałtownie nowymi nazwami i terminami, zwłaszcza w dziedzinie elektroniki. Pojawia się wielka ilość zapożyczeń, szczególnie z języka angielskiego, w zakresie terminologii technicznej, w związku z rozwojem techniki i cywilizacji.

Zapożyczenia z innych języków, jako wynik wielorakich kontaktów między różnymi narodami, są zjawiskiem normalnym. Profesor Walery Pisarek zdecydowany przeciwnik nieuzasadnionych zapożyczeń z obcych języków twierdzi jednak, że „nie ma języków stuprocentowo czystych i gdybyśmy gorliwie wzięli się do czyszczenia polszczyzny, musielibyśmy wygonić z niej (...) wiele swojsko brzmiących dziś wyrazów, jak dach, pług czy żur”. Język za pomocą właściwych sobie mechanizmów na

ogół z zapożyczeniami zawsze sobie radził. Czy będzie tak i tym razem? Czas pokaże.

Większe niebezpieczeństwo niesie swoje snobowanie się na język an-

W ostatnich latach taśmy prawdy i uliczne strajki kobiet ujawniły dobitnie ich niski poziom etyczny, umysłowy i językowy. Potwierdziły brak wszelkich zahamowań w stosowaniu wulgaryzmów jako broni politycznej.

gielski, a także powszechna i przecież godna pochwały nauka języków obcych. Zdarza się, że na czterech sąsiadujących ze sobą ulicach warszawskich lub innych miast, nie ma ani jednego szyldu w języku polskim, same markety i shopy.

Zjawiskiem niekorzystnym jest też zupełnie nieuzasadnione wtrącanie do wypowiedzi słów angielskich np.: „cool”, „happy”.

Niebezpieczne jest również lekceważenie dawnego porządku w języku, norm językowych, niechlujstwo językowe. Błąd językowy jest często usprawiedliwiany powszechnością występowania nieprawidłowych wypowiedzi, tzw. uzusem społecznym, czyli powszechnością użycia.

Deficyty poprawności na wszystkich poziomach polszczyzny są też skutkiem wadliwej edukacji oraz upadku czytelnictwa.

Niepokojącym efektem wpływu nowoczesnej telefonii komórkowej i komputerów jest kształtowanie się młodzieżowej odmiany polszczyzny, jakby tajemnego szyfru zdolnego przekazać tylko podstawowe komunikaty i trochę emocji. Do tych zagrożeń dokładają się

<< **Wrocław** – Profesor Walery Pisarek, językoznawca

też media, przekazując często wadliwe wzorce językowe.

Wszystkie wymienione dotąd okoliczności powodują szerzenie się rażących błędów. Są wśród nich między innymi:

- nieodmianianie nazwisk, co stanowi skandaliczne naruszenie jakości języka, którego zasadniczą cechą jest fleksyjność, czyli odmiana;

- rażące skrótów w języku młodzieżowym: spoko, nara, impra;

- dziwne połączenia: mega – impreza, mega – silny, super – laska;

- nadużywanie zdrobnień np.: pieśniaki;

- wadliwe akcentowanie niektórych czasowników i wyrazów zakończonych na: -ika -yka;

- Szerząca się maniera spieszczenia wymowy si, ci, zi;

- zakłócenie melodii języka, jego płynności, tak że przypomina on czasem gardłowe szczekanie;

- jakiś dziwny zwyczaj mówienia przez zaciśnięte zęby;

We współczesnym języku rozpleliły się jeszcze inne groźne zjawiska. Szczególnie odrażający charakter ma wulgaryzacja mowy i literatury. Używanie grubiańskiego słownictwa, zrozumiałe w środowiskach prostackich czy kryminogennych, staje się już plagą wśród ludzi pretendujących do roli elit politycznych, naukowych i kulturalnych. W ostatnich latach taśmy prawdy i uliczne strajki kobiet ujawniły dobitnie ich niski poziom etyczny, umysłowy i językowy. Potwierdziły brak wszelkich zahamowań w stosowaniu wulgaryzmów jako broni politycznej.

Niezwykle negatywnym zjawiskiem jest brutalizacja języka, widoczna szczególnie w polityce jako wynik wojny polsko-polskiej. Wnikliwie opisuje to zjawisko ks. biskup Adam Lepa. Agresja słowna objawiająca się często w stosowaniu bezczelnego kłamstwa „w żywe oczy”, a także obelg, inwektyw, pomówień, obraźliwych i ośmieszających sformułowań, fałszywych oskarżeń i oszczerstw, zaowocowała całym „przemysłem pogardy” skierowanym wobec przeciwników politycznych i ludzi chcących zachować własną tożsamość. Ale

Hymn do Czarnej Madonny

Matko Słowa,
Matko Dobroci,
Módl się o dobroć
Wszystkich polskich słów.
Usłysz głosy.
Napełń myśli człowiecze,
Panno zwolena, Maryjo.
Niech ani jedno słowo
Nie będzie złe.
Niech ani jedno słowo
Nie czai się do skoku.
Niech ani jedno słowo
Nie nienawidzi.
Niech nie krzywdzi.
Niech nie zabija.

często wycelowanych również w podstawę tradycyjnego ładu społecznego (Rodzina) i elementy etyki katolickiej. Chodzi o to, aby wykluczyć osoby czy instytucje niezgodne z linią poprawności politycznej. Takie sformułowania, jak „dorzwanie watahy”, „dyplomatolki”, „moherowe berety”, „kartofel”, dramatycznie wpisały się w pejzaż polityczny i społeczny kraju. Agresja za pośrednictwem słowa ma szczególnie destrukcyjny charakter, gdy odbywa się z pomocą mediów i prowadzi do poważnych zakłóceń relacji międzyludzkich. Do tego zestawu nieetycznego posługiwania się

Niech wybacza.
Niech leczy.
Niech łagodzi.
Niech zamyka
Człowiecze rany
Jak skrzydła ołtarza.
Niech będzie jak Twoja chusta
W konstelacji lilii.
Jak Twoje oczy.
Jak Twoje czoło.
Matko polskiej mowy,
Módl się o wieczne jej trwanie,
Bogarodzico, Dziewico,
Bogiem sławiona Maryjo.

Roman Brandstaetter

słowem należy jeszcze dodać ordynarne wpisy na blogach ziejających nienawiścią do przeciwnika politycznego. Szczególnie obrzydliwym rodzajem wypowiedzi słownych jest publiczne wyśmiewanie nieszczęśliwych wypadków czy publicznych zachowań religijnych (katastrofa smoleńska, krzyż na Krakowskim Przedmieściu). W każdym wypadku potwierdzają się słowa, które czytamy w Piśmie Świętym: „Uderzenie różgi wywołuje siniac, uderzenie języka łamie kości. Wielu padło od ostrza miecza, ale nie tylu, co od języka” (Syr 28, 17-18).

Jak z przytoczonych przykładów wynika, wyteściana przez lata komunii i w końcu osiągnięta w 1989 r. wolność słowa, nie chroni całkowicie polszczyzny przed zagrożeniami. Także w warunkach niepodległego bytu, ale i wśród okoliczności zmieniającego się świata trzeba sporej wiedzy, wielkiej miłości i szacunku do własnej mowy i troski o to, aby zachować ją w kondycji godnej mądrego, kulturalnego, doświadczonego chrześcijańskiego narodu.

Sonia Krok

Spotkania
z Kulturą Ojczyzną

ZDJĘCIE: MARIKO MILIVOJEVIC

ZDJEĆIE: BLAŻEJ MIELCAREK OMI

W TROSCE O DOBRO KOŚCIOŁA

Módlmy się w Nieustającym Różańcu Świętym

Jest taki dzień, gdy przez całą dobę trwa modlitwa za wstawiennictwem Maryi o Bożą opiekę dla parafii. 14 dnia miesiąca modlimy się w Nieustającym Różańcu.

W naszej Parafii Wspólnota Nieustającego Różańca zawiązała się 28 listopada 2013 roku. Zaszczyt i zobowiązanie do modlitwy w Nieustającym Różańcu przypada u nas 14 dnia każdego miesiąca. Każda osoba modli się przez pół godziny raz w miesiącu odmawiając jedną część Różańca świętego (zawsze tę samą).

Ważna jest intencja

Wspólnota modli się w następujących intencjach:

1. Aby Polska była rzeczywistym Królestwem Jezusa i Maryi („Jasnogórskie Słuby Narodu”). Za Ojca Świętego, Księdza Prymasa, Biskupów i Kapłanów Polski.
2. W intencji wszystkich prześladowanych chrześcijan, o pokój na świecie.
3. O łaskę nawrócenia dla zatwardziały grzeszników i wrogów Kościoła Świętego.

4. Za Radio Maryja i Telewizję Trwam oraz inne media katolickie.

5. O rychłą beatyfikację Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny.

6. W intencji konających w stanie grzechu ciężkiego, o uratowanie od potępienia wiecznego.

7. W intencjach parafii i w naszych własnych intencjach

Pomaga forma modlitwy

Proponowane modlitwy do odmawiania według schematu

1. Modlitwa do Ducha Świętego 2. Różaniec (jedna tajemnica) 3. Modlitwa za duchowieństwo 4. Litanie do Matki Bożej Gietrzwałdzkiej 5. Modlitwa do św. Józefa 6. Modlitwa do Anioła Stróża Polski 7. Modlitwy zalecane po różańcu

Treść tych modlitw zamieszczona jest na stronie parafii w zakładce „Grupy parafialne” – Wspólnota Nieustającego Różańca.

>> **Wrocław** – Spotkanie Wspólnoty Nieustającego Różańca Świętego

„Polska nie zwycięży bronią, ale modlitwą, pokutą i wielką miłością bliźniego oraz Różańcem. Jedyną bronią, którą Polska używając odniesie zwycięstwo jest Różaniec”.

kard. August Hlond

W trosce o Młodych – by szukali więzi z Panem Jezusem!

Jest to jedna z naszych parafialnych największych trosk, by dzieci i młodzież odnalazły w Kościele żywego, kochającego Pana Boga, by w sferze sacrum naszego pięknego kościoła poczuły więź i obecność miłującego Boga, z którym chciałyby iść przez życie i miały świadomość, że to najlepszy wybór.

Spotkanie wspólnoty

25 lutego 2023 r. w sali św. Eugeniusza odbyło się rejonowe spotkanie Wspólnot Nieustającego Różańca Świętego wrocławskich parafii!

W czasie spotkania o godz. 10.30 odmawiany był Różaniec, następnie była sprawowana Msza święta w intencji wspólnoty i spotkanie formacyjne w sali św. Eugeniusza.

Osoby, które chcą włączyć się w modlitewną opiekę nad parafią, prosimy o kontakt z koordynatorką parafialnej Wspólnoty Nieustającego Różańca Panią Henryką Papiernik (pod numerem 605 303 267) i zapisać się, wybierając wolne terminy, tzn. według określonego schematu: 3.00–3.30 – tajemnice bolesne, 14.30–15.00 – tajemnice światła, 15.00–15.30 – tajemnice bolesne, 18.30–19.00 – tajemnice światła, 19.30–20.00 – tajemnice chwalebne.

**Dominika
Nowakowska**

Redaktor „Królowej Pokoju”

NOWY PROWINCJAŁ
ZGROMADZENIA MISJONARZY OBLATÓW

Nowy przełożony Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

Ojciec Marek Ochlak OMI, misjonarz, który przez 26 lat ewangelizował na Madagaskarze, został ustanowiony 17 lutego 2023 r. prowincjałem zgromadzenia.

ZDJEŃCIE MICHAŁ JÓŹWIAK

>> **O. Marek Ochlak OMI** – Po dwóch latach prowadzenia Prokury Misyjnej został mianowany na trzyletnią kadencję przełożonego Misjonarzy Oblatów

Prowincjał o. Marek Ochlak OMI urodził się 14 marca 1966 roku w Nowym Mieście Lubawskim. Wstąpił do Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Po odbyciu nowicjatu złożył pierwszą profesję zakonną, 8 września 1986 roku. Świecenia prezbiteratu przyjął 20 czerwca 1992 roku z rąk bp. Zygmunta Fortuniaka.

Ma ogromne doświadczenie pracy misyjnej. Przez wiele lat posługiwał na Madagaskarze, pełnił również funkcję przełożonego oblatów na tej wyspie. Ostatnie lata spędził w miejscowości Befasy, gdzie na opuszczonej przez salektywników misji zajął się ewangelizacją oraz działalnością opiekuńczo-charytatywną, pomagając najbardziej ubogim.

W ciągu ostatnich lat wybudował na misji dzięki wsparciu grona przyjaciół misji i darczyńców: studnię, wodociąg, szkoły, kaplice.

Po powrocie do Polski w 2021 r. objął funkcję Dyrektora Prokury Misyjnej Polskiej Prowincji.

Wspominając czas na Madagaskarze, o. Marek wskazuje: Powierzam to nowe zadanie Bogu, ale też ludzkiej życzliwości. 26 lat pracowałem na misjach. To daje napęd do tego, żeby umacniać ducha misyjnego w naszej prowincji. On jest bardziej potrzebny jako impuls do działania i otwartości na świat.

Ma ogromne doświadczenie w pracy misyjnej. Przez wiele lat posługiwał na Madagaskarze, pełnił również funkcję superiora delegatury.

Ojciec Marek o swoim doświadczeniu misyjnym na Czerwonej Wyspie wspomina – Madagaskar nauczył mnie współpracy ze świeckimi. Zawsze miałem z nimi dobry kontakt. Oni w dużej mierze biorą odpowiedzialność za budowanie wspólnoty i przekazywanie wiary. Na Madagaskarze rola świeckich jest chyba większa niż tutaj w Polsce i pewne rozwiązania na pewno warto byłoby zaszcześcić także u nas. Na Czerwonej Wyspie młodzi po bierzmowaniu jeszcze bardziej angażują się w sprawę Kościoła. U nas jest niestety odwrotnie. Trzeba próbować to zmieniać.

Redakcja

„Uczyńcie, co wam mówi Syn...”

Słowa pieśni wzięte z Ewangelii przypominają o naszym chrześcijańskim obowiązku. Przyjaciele misji oblatkich i sympatycy z naszego środowiska starają się sprostać chociaż trochę tym zadaniom. Kilka razy w roku prowadzimy zbiórki przykładowo na: zakup mleka w proszku, odzież dla dzieci, pościel, środki czystości i medyczne, różne sprzęty, i wysyłamy statkiem do Kamerunu dla naszych misjonarzy i sióstr zakonnych pracujących w szpitalach.

Zbieramy też ofiary pieniężne na opłacenie kosztów wysyłki. Dzięki wsparciu ofiarnych parafian dajemy pomoc żywnościową i niezbędne środki dla funkcjonowania misji oblatkich.

W tym roku już jeden transport jedzie do o. Alojzego Chrószczka OMI i do o. Jana Kobzana OMI. Za tę pomoc bardzo jesteśmy Wam wdzięczni i modlimy się wraz ze wspólnotami o łaski Boże dla darczyńców. Dzięki pomocy z Polski oblaci mogą nadal ewangeli-

zować i czynić wiele dobra dla potrzebujących.

Jeśli twoje serce podpowie ci, abyś uczynił cokolwiek dla misji, to złóż ofiarę do skarbonki misyjnej, wyślij ofiarę do Prokury Misyjnej w Poznaniu albo przyjdź na spotkanie naszej wspólnoty misyjnej w trzecią niedzielę miesiąca według ogłoszeń parafialnych. Za wszystko serdecznie dziękujemy. Bóg zapłać!

Maria Zborowicka

ZDJEŃCIE: T. LEWANDOWSKI

KATOLICKIE MAŁŻEŃSTWO

Wybieramy Jezusa

W tym roku, w czerwcu, będziemy świętować 12. rocznicę ślubu. We Wspólnocie Rodzin Katolickich „Umiłowany i Umiłowana” jesteśmy o trzy miesiące krócej. Mamy trójkę dzieci, które chcemy wychować w wierze katolickiej.

Od samego początku zaprosiliśmy Pana Boga do naszej relacji. Na Nim, jak na skale, zaczęliśmy budować nasz dom.

Co nas kształtuje?

Nie byłoby to możliwe, gdyby nie Ojciec Kazimierz Lubowicki i Wspólnota Rodzin Katolickich „Umiłowany i Umiłowana”. To we Wspólnocie Pan Bóg ciosał i kształtował nasze charaktery, poglądy, relacje (i właściwie trzeba powiedzieć, że czyni to nieustannie). Leczy tu nasze zranienia, przygarnia, podnosi i dźwiga, uczy modlitwy, przynagla do większej miłości, wskazuje drogę. Dzięki świadectwu „starszych” stażem małżeństw zachowujemy odpowiednią perspektywę w mierzeniu się z trudami codzienności. Oni już wiele przeżyli i chętnie dzielą się mądrością swojego serca. Nauki Ojca, przyjmowane czasem bezwiednie, ale zawsze w posłuszeństwie, uchroniły nas przed wieloma błędami życia małżeńskiego. I dopiero słuchając o problemach w relacjach małżeńskich rówieśników, zauważamy z wdzięcznością, że u nas tego nie ma, bo Ojciec powiedział, jak powinno być. Ustawił nas na właściwe tory. Nie jest oczywiście idealnie, bo wciąż mierzymy się z naszymi słabościami, grzechami, niedowiarstwem. Jest się z czego nawracać i nad czym pracować.

Zagrożenia

Dzisiejszy świat rozkłada przed nami wachlarz niezliczonych możliwości rozwoju osobistego, posiadania dóbr, wszelakich aktywności... Tylko gdzie w tym wszystkim jest Pan Bóg? Święty Paweł w Liście do Koryntian napisał: „Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi korzyść”, a ponieważ słowo Boże jest żywe, aktualne

i skuteczne, słowa te stają się naszym drogowskazem, jak przechodzić przez współczesny świat, nie tracąc sprzed oczu najważniejszego. Jak dzisiaj szukać Królestwa Bożego? Jak nauczyć dzieci, co jest ważne, co wybierać? Jak żyć w Bożej obecności?

Mówiąc współczesnym językiem, podjęliśmy największy „challenge” naszego życia, gdyż wychowanie dzieci w wierze jest w dzisiejszym świecie naprawdę trudne. Pandemia zmieniła nasze życie i niby staramy

Na co dzień staramy się przede wszystkim budować relację z naszymi dziećmi, pokazywać im, że je kochamy i przede wszystkim spędzać z nimi czas.

się wracać do „normalności”, ale pewne drzwi zostały już zamknięte i trudno jest je na nowo otworzyć. Za to drzwi internetu, gier, bajek, filmików zostały szeroko otwarte. Żyjemy w dziwnych czasach. Coraz więcej zagrożeń czyha na serca naszych dzieci nawet wówczas, kiedy są razem z nami w domu, w pokoju obok. Ten dom, który jest ostoją bezpieczeństwa, nie jest w stanie ochronić je przed zagrożeniami czającymi się w sieci.

Obserwujemy coraz częściej smutny widok coraz młodszych dzieci z telefonami w rękę, całkowicie pochłoniętymi wyświetlanymi tam obrazkami. Ten świat okazuje

się dla dzieci o wiele ciekawszy niż prawdziwe życie i tak trudno później z nim rywalizować. Tym bardziej smutny jest fakt, że to sami rodzice dają dzieciom dostęp do tego świata, często po to, aby samemu mieć „czas dla siebie”.

Wiera tarczą dla dzieci

My na co dzień staramy się przede wszystkim budować relację z naszymi dziećmi, pokazywać im, że je kochamy i przede wszystkim spędzać z nimi czas. Tak, ten „czas”, który jest tak cennym „towarem” w dzisiejszym świecie pełnym samorealizacji, przepracowania, zabiegania. Staramy się wyłuskać go jak najwięcej z każdego dnia, aby być z naszymi dziećmi, towarzyszyć im i pomagać budować relację z naszym Bogiem. Wierzymy, że właśnie wiara może być najlepszą tarczą, którą możemy podarować naszym dzieciom na dzisiejsze czasy.

Wiera kompasem

Wiemy, że relacja z rodzicami jest bardzo ważna dla naszych dzieci, ale relacja z Bogiem Ojcem jest dla nich najlepszą inwestycją, dzięki której łatwiej im będzie w przyszłości iść przez życie i wybierać to, co dla nich najlepsze.

Zapraszamy was, drodzy rodzice, do podjęcia tego „challenge”, wychowania dzieci w wierze, aby podarować im to, co najważniejsze. Za kilka, kilkanaście lat, to nie dodatkowe zajęcia z języka obcego, zajęcia muzyczne czy sportowe będą stanowiły największy skarb naszych dzieci, lecz właśnie relacja z Bogiem. To ta relacja będzie swoistym kompasem, który pomoże naszym dzieciom wybrać właściwą drogę i bezpiecznie iść przez życie, aż do życia wiecznego.

Sylwia i Paweł
Skórecy

Kalendarium parafialne

- >> **12.12** – Wspólnota Szafarzy Nadzwyczajnych Komunii Świętej zebrała się na spotkaniu formacyjnym.
- >> **13.12** – Odbyło się nabożeństwo fatimskie.
- >> **17–20.12** – Rekolekcje adwentowe przygotowujące do Bożego Narodzenia poprowadził o. Franciszek Bok OMI.
- >> **18.12** – Parafialny Zespół Caritas przeprowadził akcję rozprowadzania świec „Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom”.
- >> **19.12** – Katecheci, uczniowie SP 3 i SP 5 przygotowali jasełka, które przedstawili wychowankom szkół w czasie rekolekcji adwentowych.
- >> **23.12** – Duszpasterze odwiedzili starszych i chorych z sakramentami w czasie obchodu chorych.
- >> **23.12** – Zakończył się cykl Mszy św. roratnich.
- >> **24.12** – Rozpoczęliśmy świętowanie Bożego Narodzenia od Mszy św. pasterskiej dla dzieci i osób starszych o 21.00 oraz o północy dla pozostałych ze wspólnoty parafialnej.
- >> **27.12** – Po dwuletniej przerwie wznowione zostały odwiedziny duszpasterskie, zwane kolędą. Gościnnie w odwiedzinach uczestniczył o. Adrian Kotlarski OMI.
- >> **31.12** – Ostatni dzień roku oraz powitanie Nowego Roku hucznie świętowały wspólnoty „Umiłowani i Umiłowana” oraz młodzież ze wspólnoty „Lew Judy”.
- >> **13.01** – Odbyła się Msza św. w Domu Pomocy Społecznej przy ul. Lutra.
- >> **15.01** – W Sali św. Eugeniusza odbyło się spotkanie opłatkowe członków wspólnot parafialnych.
- >> **20.01** – Odbyły się ceremonie pogrzebowe szafarza Grzegorza Szadejki na cmentarzu na Osobowicach.
- >> **22.01** – Uczniowie SP 5 wraz z katechetką Weroniką Gidzil przygotowali akademię z okazji Dnia Babci i Dnia Dziadka, w której podziękowali za wszelkie dobro uzyskane od Babć i Dziadków.
- >> **28.01** – Imieniny obchodził wikariusz o. Tomasz Szura OMI. W jego intencji modliliśmy się na porannej Mszy św.
- >> **28.01** – Zakończyły się odwiedziny duszpasterskie.
- >> **28.01** – Po wieczornej Mszy św. mogliśmy wysłuchać koncertu kolęd w wykonaniu Kameralnego Męskiego Chóru „Cantilena”.
- >> **29.01** – W Sali św. Eugeniusza odbył się koncert organizowany przez Grupę Spotkania z Kulturą Ojczyzną. Wydarzenie zatytułowano „Kolędy znane i nieznane”.
- >> **29.01** – Słowem Bożym podzielił się o. Arkadiusz Cichła OMI – parafianin, który obecnie jest misjonarzem w Ukrainie. Przed kościołem zorganizowano zbiórkę w celu wsparcia misjonarza.
- >> **8.02** – Wspólnota „Lew Judy” rozpoczęła cykl spotkań – „Kurs Beta”, pogłębiających życie duchowe.
- >> **10.02** – Odbyła się Msza św. w Domu Pomocy Społecznej przy ul. Lutra.
- >> **11.02** – Z okazji Dnia Chorych – w czasie porannej Mszy św. – udzielony został sakrament namaszczenia chorych. Po Mszy św. uczestnicy udali się na poczęstunek do Sali św. Eugeniusza przygotowany przez Parafialny Zespół Caritas.
- >> **18.02** – Odbyła się zabawa karnawałowa duszpasterstw akademickich z Wrocławia.
- >> **22.02** – W związku z Środą Popielcową odbył się obrzęd posypania głów popiołem.
- >> **23.02** – W salce nr 10 odbyło się spotkanie Rady Parafialnej, w której uczestniczyli liderzy wspólnot parafialnych.
- >> **25.02** – Jak w każdą ostatnią sobotę miesiąca odbyło się spotkanie Wspólnoty Żywego Różańca.
- >> **25.02** – Odbyło się rejonowe spotkanie Wspólnoty Nieustającego Różańca Świętego.
- >> **16.02** – Przed kościołem odbyła się kwesta na rzecz wsparcia hospicjów z Wrocławia.
- >> **26.02** – W pierwszą niedzielę Wielkiego Postu zainicjowane zostały nabożeństwa pasyjne – gorzkie żale.
- >> **27.02** – Rozpoczął się cykl nauk przedmałżeńskich dla narzeczonych.

GODZINA KAINÓW
ANDRZEJ MADEJ OMI

ZAMÓW
WROCLAW.OBLACI.PL

PSYCHOLOG-PSYCHOTERAPEUTA
 konsultacje, terapia indywidualna dla osób dorosłych, testy psychologiczne.
www.psychoterapeuta-wroclaw.eu
Tel. 691 507 676

REMONTY – Tel. 507 626 907
 naprawy, malowanie, panele.

FHU „NASZE PODŁOGI” – deski, parkiety, panele, listwy; montaż, cyklino-
 wanie; ul. Popowicka 28,
naszepodlogi.pl; **Tel. 725 615 008**

SPRZĄTANIE I MYCIE OKIEN
Tel. 889 938 736

REMONTY – malowanie, gładzie, panele, płyty g/k, instalacje, kafelki, drzwi.
Tel. 518 897 865

MARTER – remonty, instalacje elektryczne, hydrauliczne, terakota, glazura.
Tel. 607 633 217

KUCHARKA na wszelkie rodzinne imprezy okolicznościowe (wesela, chrzciny, komunie i nie tylko).
Tel. 71 355 1878 lub 515 843 252

Rzymskokatolicka parafia pw. NMP Królowej Pokoju
ul. Ojców Oblatów 1, 54-239 Wrocław
tel. 71 793 6771 w. 46 (biuro parafialne)
telefon dyżurny: 507 540 424

e-mail: krolowa.pokoju@archidiecezja.wroc.pl

Konto parafii: Bank PEKAO S.A. I Oddział Wrocław
Nr rachunku 49 1240 1994 1111 0000 2496 8601
Tytuł wpłaty: darowizna na cele kultu religijnego

MOBILNE USŁUGI KOSMETYCZNE

Zabiegi kosmetyczne z dojazdem do domu klienta.

- manicure, pedicure
- pedicure osób starszych
- zabiegi pielęgnacyjne twarzy
- henna, lifting rzęs.

Rejestracja w systemie Booksy
ula-la-mobilna.booksy.com

Tel. 787 979 678

ZAMIANA MIESZKANIA

Zamienię mieszkanie trzy pokojowe na większe lub kupię mieszkanie czteropokojowe. Tylko Popowice.

Tel. 519 866 500

KRAWCOWA – POPOWICE

Naprawy ubrań, skracanie, wydłużanie, poszerzanie, przeróbki, poprawki, szycie na miarę, wszywanie zamków.

Tel. 791 652 094

NAUCZYCIELKA CHEMII

udziela korepetycji.

Tel. 515 700 694

JĘZYK ANGIELSKI – korepetycje, przygotowanie do egzaminów.

Tel. 663 017 429

NAUCZYCIELKA CHEMII udziela korepetycji (liceum, szkoła podstawowa).

Tel. 663 017 429

USŁUGI ELEKTRYCZNE, HYDRAULICZNE, ŚLUSARSKIE, SKRĘCANIE MEBLI (MOCOWANIE PÓŁEK, SZAFEK), MONTAŻ PANELI PODŁOGOWYCH I INNE:

naprawa i montaż gniazdek, instalacji oświetleniowej, wymiana i naprawa baterii, umywalk, montaż wodomierzy, wymiana zamków, wkładek.

Tel. 791 761 011

LEKCJE ŚPIEWU
 solfeżu, teorii muzyki,
 gry na pianinie,
 keyboardzie, organach,
 akordeonie,
 klarnecie, saksofonie, flecie.

Lekcje dla dzieci
 i dorosłych.

MAREK GIERCZAK
Tel. 793 936 800

KSIĘGARNIA LEW JUDY

WYDAWNICTWA CHRZEŚCIJAŃSKIE,
 DEWOCJONALIA, ARTYKUŁY PAPIERNICZE,
 KSERO, DRUK

ZAPRASZAMY
PONIEDZIAŁEK - PIĄTEK
13.00-18.00
NIEDZIELA 9.30-13.00

STOPKA REDAKCYJNA

ADRES: Parafia pw. NMP Królowej Pokoju,
 54-239 Wrocław, ul. Ojców Oblatów 1
KONTAKT: krolowa@archidiecezja.wroc.pl
OPIEKUN: o. Błażej Mielcarek OMI
ZESPÓŁ: Remigiusz Bąk, Teresa Ciszewska, Anna Clancy, Tomasz Kapłon, Magdalena Łaszczuk, Dominika Nowakowska, Bożena Sobota
PAŹ KRÓLOWEJ: o. Jakub Wandzich OMI, Magdalena Łaszczuk
FOTOGRAF: Anna Zawłódzka, Piotr Janicki
NAKŁAD: 1200 egz.
CENA: Dobrowolna ofiara

Zastrzegamy sobie prawo do skrótów redakcyjnych.
 Nie odpowiadamy za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

MSZE ŚW.

Msze św. w niedzielę i uroczystości w kościele NMP Królowej Pokoju: **7.00, 8.30, 10.00, 11.30** (z udziałem dzieci), **13.00, 18.00, 21.00** (akademicka)

Msze św. w niektóre święta zniesione:

6.30, 9.00, 11.00, 16.30, 18.00, 19.30

Msze św. w dni powszednie w kościele św. Jerzego:

6.30, 9.00, 18.00 oraz Msze św. pogrzebowe.

SAKRAMENT POJEDNANIA – SPOWIEDŹ ŚW.

Okazja do sakramentu pojednania

– w piątek od godz. **15.00 do 18.00** w kościele św. Jerzego;

– kwadrans przed każdą Mszą św.

– popołudniowa spowiedź pierwszopiątkowa w dużym kościele, a o **6.30 i 9.00** w kościele św. Jerzego.

Można umawiać się na spowiedź indywidualną oraz na spowiedzi generalne.

CHRZEST

Chrzty w trzecią niedzielę miesiąca podczas Mszy św. o godz. 13.00. Każdy chrzest trzeba zgłosić w biurze parafialnym z kilkudniowym wyprzedzeniem, a w piątek poprzedzający chrzest uczestniczyć w specjalnej konferencji o godz. 19.00 dla rodziców i chrzestnych (sala nr 10).

Uwaga! Chrzty dzieci odbywają się na zasadzie przywileju wynikającego z wiary i świadectwa życia rodziców dziecka. Środowisko wiary jest niezbędnym minimum udzielenia chrztu.

BIERMOWANIE

Do sakramentu bierzmowania przygotowujemy w II klasie szkoły średniej. Młodzież, która uczęszcza na katechizację w szkole, może z początkiem września zgłosić się w parafii na indywidualną rozmowę przed rocznym przygotowaniem. Odbywa się ono w małych grupach ewangelizacyjnych.

I KOMUNIA ŚWIĘTA

Do I Komunii św. dzieci przystępują w III klasie szkoły podstawowej. Są dwie grupy: rodzinna i tradycyjna.

Rodzice dziecka zgłaszają się we wrześniu na spotkanie indywidualne, na którym poznają szczegóły przygotowania. Spotkania odbywają się raz w miesiącu. Poświęcenie dewocjonaliów na niedzielnej Mszy św. godz. 11.30 (X, XII, II, IV).

MAŁŻEŃSTWO

Planowany ślub zgłasza się trzy miesiące przed zawarciem, dołączając dokumenty: aktualne świadectwo chrztu, świadectwo katechizacji ze szkoły średniej, dowód osobisty oraz dokument z Urzędu Stanu Cywilnego stwierdzający stan wolny.

Nauki przedślubne: od września do czerwca wg grafiku (z przerwą w lipcu i sierpniu) w poniedziałek o godz. 19.00; poradnia przedmałżeńska: obowiązkowe spotkania w poniedziałek o umówionej godzinie między 17.00 a 19.00 (sala nr 10).

MAŁŻEŃSTWO

Biuro parafialne: poniedziałek–piątek od godz. 16.00 do 17.30

Parafialny Zespół Caritas: czwartek od godz. 17.00 do 18.00

Księgarnia parafialna: niedziela od godz. 9.30 do 13.00
poniedziałek–piątek od godz. 13.00 do 18.00

SAKRAMENT CHORYCH

Sakramentu chorych udzielamy podczas odwiedzin chorych w wyznaczone piątki i soboty miesiąca oraz na indywidualne wezwanie. Nie jest to sakrament umarłych, lecz właśnie chorych, należy zatem w każdej poważnej chorobie wezwać kapłana z posługą sakramentalną.

Wszyscy chorzy w naszej parafii mają możliwość przyjęcia Komunii św. w każdą niedzielę dzięki posłudze nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. Chorych należy zgłaszać w biurze parafialnym lub telefonicznie.

POGRZEB

W przypadku śmierci nie wzywamy kapłana do zmarłego. Najpierw należy uzyskać akt zgonu w Urzędzie Stanu Cywilnego i zorganizować termin i miejsce pogrzebu. Do biura parafialnego przychodzimy z odpisem aktu zgonu, ustalamy godzinę Mszy św. i informujemy o miejscu i terminie pogrzebu.

NABOŻEŃSTWA

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

– w pierwszą niedzielę miesiąca od godz. 14.00 do 18.00

– w każdy piątek od godz. 15.00 do 18.00.

Nabożeństwo maryjne pierwszych sobót:

– pierwsza sobota miesiąca, godz. 8.30 różaniec, Msza św. i adoracja Najświętszego Sakramentu.

Nabożeństwo powołaniowe

– w pierwszy czwartek miesiąca przed wieczorną Mszą św.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa

– w pierwszy piątek miesiąca po wieczornej Mszy św.

Nabożeństwo do Matki Bożej Fatimskiej

– 13. dnia miesiąca po wieczornej Mszy św.

Nowenna do św. Antoniego

– we wtorki na Mszy św. o godz. 9.00.

Nabożeństwo różańcowe w październiku:

– dla dzieci o godz. 16.30,

– dla dorosłych po wieczornej Mszy św.

Wypominki z różańcem za zmarłych

– od 1 listopada, po Mszy św. wieczornej.

Koronka do Miłosierdzia Bożego

– w poniedziałki po wieczornej Mszy św. oraz codziennie o godz. 15.00 w kościele św. Jerzego.

Droga krzyżowa

– piątki w Wielkim Poście: dla dzieci o godz. 16.30,

dla dorosłych o godz. 17.15;

Gorzkie żale

– niedziele w Wielkim Poście o godz. 17.00

ROCZNICE

Pierwszą rocznicę urodzin i chrztu świętego obchodzimy w drugą niedzielę miesiąca. Msza św. i błogosławieństwo rocznych dzieci o godz. 13.00.

Kolejne rocznice małżeństwa obchodzimy w czwartą niedzielę miesiąca. Msza św. w intencji jubilatów o godz. 13.00. Gdy ktoś obchodzi srebrne lub złote gody, możliwa osobna Msza św. z uroczystym odnowieniem przysięgi małżeńskiej.

Obchody rocznicowe należy wcześniej zgłosić w biurze.

Jasełka w wykonaniu dzieci z SP3 i SP5

12 grudnia 2022 r.

15 stycznia 2023 r.

Msza z udziałem dzieci

Spotkanie opłatkowe wspólnot
15 stycznia 2023 r.

9 lutego 2023 r.
Lew Judy – Kursu Beta

PIELGRZYMKA

ZIEMIA ŚWIĘTA

14-22 LISTOPADA 2023

POZNAJ MIEJSCA ZWIĄZANE Z ŻYCIEM JEZUSA

BETLEJEM – JEROZOLIMA – GÓRA OLIWNA – VIA DOLOROSA – ŚCIANA PŁACZU
GÓRA SYJON – WIECZERNIK – EIN KAREM – QASR AL-YAHUD – JERYCHO – MORZE
MARTWE – JEZIORO TYBERIADZKIE (GALILEJSKIE) – TABHA – KAFARNAUM
KANA GALILEJSKA – NAZARET – GÓRA TABOR – HAJFA – TEL AWIW – JAFFO

SZCZEGÓŁOWY PLAN NA WWW.WROCLAW.OBLACI.PL

Cena pielgrzymki: 4600 PLN + 300 USD / os.

bilety lotnicze LOT z bagażem rejestrowanym 23 kg i bagażem podręcznym 8 kg; transfery autokarem na lotnisko; transfery autokarem AC w Izraelu; wyżywienie HB (7 obiadokolacji, 7 śniadań); opiekę licencjonowanego przewodnika przez wszystkie dni zwiedzania; zakwaterowanie w hotelach 3*** w pokojach 2,3-osobowych; bilety wstępu; obowiązkową opłatę na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny i Turystyczny Fundusz Pomocowy; identyfikator Pielgrzyma i krótki przewodnik; napiwki dla kierowcy, przewodnika, hotelarzy; ubezpieczenie turystyczne Uniqa: KL do kwoty 30 000 EUR, NNW do kwoty 2 000 EUR, bagaż do kwoty 200 EUR; wypożyczenie nowoczesnego systemu słuchawkowego Tour Guide dla każdego uczestnika

Zapisy do końca maja w biurze parafialnym lub pod numerem 507 540 424